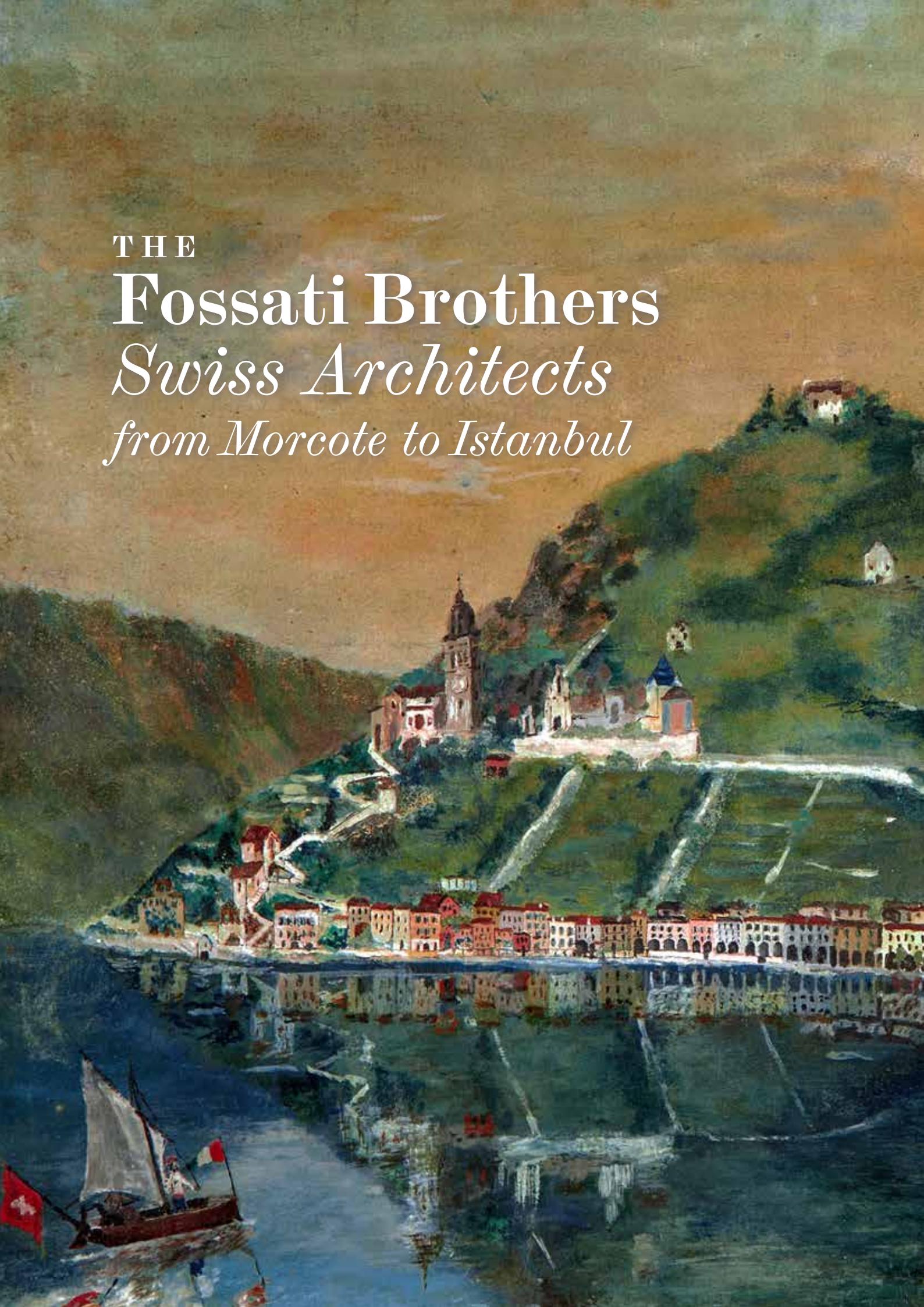
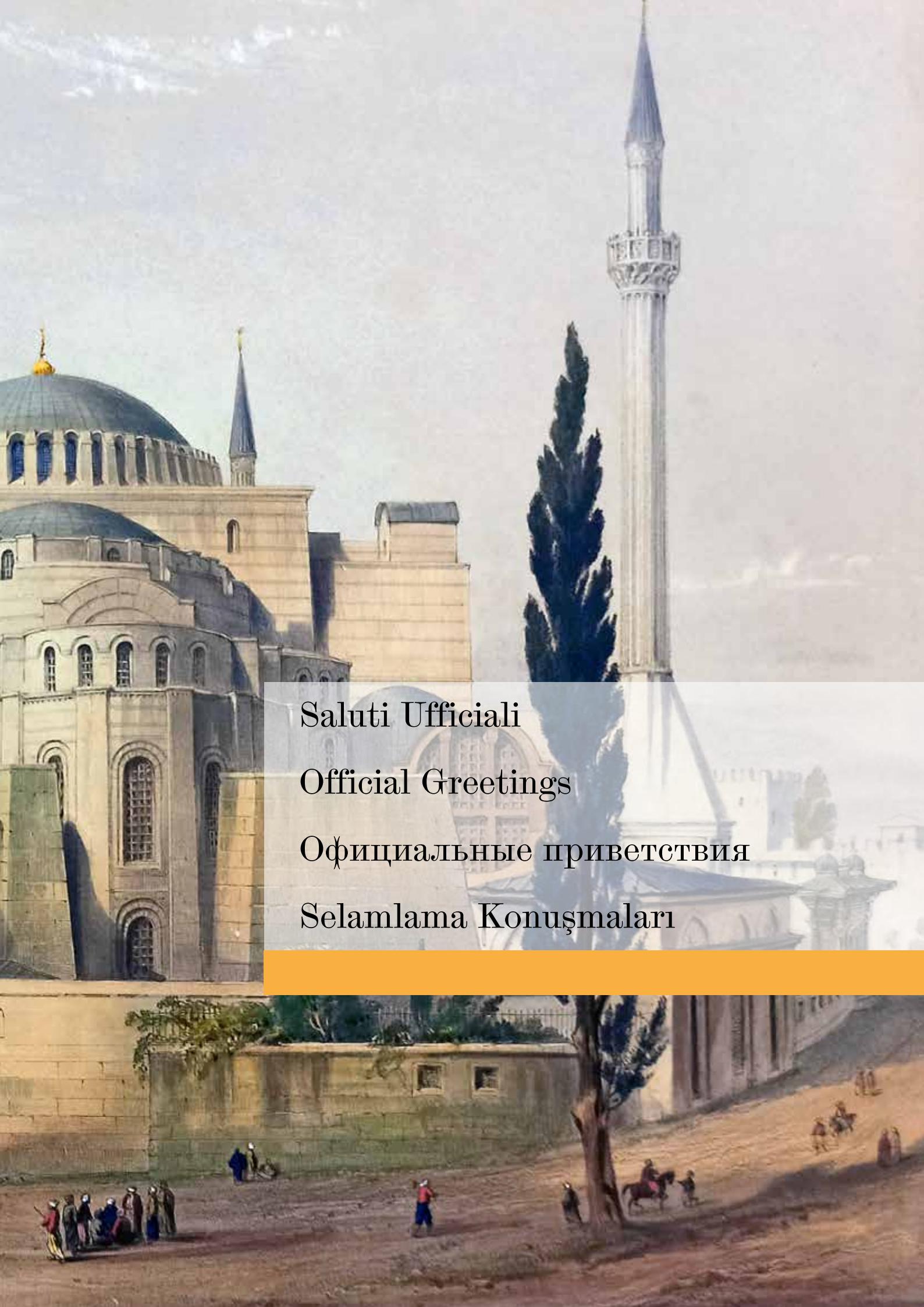

THE
Fossati Brothers
Swiss Architects
from Morcote to Istanbul

Saluti Ufficiali
Official Greetings
Официальные приветствия
Selamlama Konuşmaları

Julien Thöni,
Console Generale di Svizzera a Istanbul
Tiziano Balmelli,
Vice-Capomissione,
Ambasciata di Svizzera ad Ankara

Organizzare una conferenza sul magnifico e talvolta sconosciuto patrimonio architettonico dei fratelli Fossati a Istanbul rappresenta una grande impresa comune. Questa impresa riunisce l'Ambasciata e il Consolato Generale di Svizzera, il Consolato generale della Federazione Russa, il Dominican Study Institute di Istanbul, l'Università della Svizzera Italiana, le Università del Bosforo e di Kadir Has, l'Istituto Italiano di Cultura di Istanbul e numerosi altri accademici ed esperti.

Siamo molto lieti che alla conferenza partecipino pure importanti rappresentanti dal **Ticino**, del Governo cantonale ma anche del **Municipio di Morcote**, paese natale dei Fossati. Attraverso il Ticino, questa conferenza rispecchia oggi i legami stabiliti tra Svizzera, Russia e Turchia, seppur solo in piccolo, considerando i fantastici scambi di esperienze, influenze e talenti che hanno avuto luogo a metà del 19° a Istanbul. Quando i Fossati realizzarono le proprie opere, l'Impero Ottomano stava avviando una serie di riforme iniziata nel 1839, con la proclamazione del *Tanzimat*, volte a modernizzare il paese. Non è un caso che proprio in questo periodo i Fossati abbiano trovato il proprio posto a Istanbul.

Lo studio e l'esplorazione del passato offrono nuove possibilità per la cooperazione nel presente. Il nostro augurio è che la conferenza diventi il punto di partenza per ulteriori iniziative da parte Svizzera, in particolare nel campo dell'architettura, per scambiare idee e presentare al pubblico il ricco patrimonio comune europeo che condividiamo e che è ben vivo. Vorremmo qui ringraziare tutti i partecipanti alla nostra impresa per il fantastico lavoro, come pure le due aziende svizzere che hanno sponsorizzato la conferenza: **Geberit e Sika**.

Julien Thöni,
Consul General of Switzerland in Istanbul
Tiziano Balmelli,
Deputy Head
of the Embassy of Switzerland in Ankara

Organising a conference on the magnificent and sometimes unknown architectural heritage of the Fossati brothers in Istanbul represents a great common enterprise. This undertaking brings together the Embassy and the Consulate General of Switzerland, the Consulate general of the Russian Federation, the Dominican Study Institute Istanbul, the Università della Svizzera Italiana, the Universities of the Bosphorus and of Kadir Has, the Italian Cultural Institute Istanbul, as well as all the academics and specialists involved.

We are very glad that High Representatives of the **Canton of Ticino** including personalities from **Morcote**, the birthplace of the Fossati, will participate in the conference. Through Ticino, the links established between Switzerland, Russia and Turkey with this specific cooperation mirror in a modest way the fantastic exchanges of experiences, influences and talents which took place in the mid-19th century in Istanbul. When the Fossati carried out their works, the Ottoman Empire was embarking on a series of reforms which started in 1839 with the proclamation of the *Tanzimat* aiming at modernizing the country. It is not a coincidence that exactly at this time the Fossati found their place in Istanbul.

Studying and exploring the past brings new possibilities for present cooperation. Our specific wish is that the conference becomes the starting block of further initiatives for Switzerland in the area notably of architecture for exchanging ideas and presenting to the public the rich common European heritage that we share and which is truly alive and thriving. We would like here to thank all the participants of our undertaking for the fantastic work as well as the two Swiss companies who have sponsored the conference: **Geberit and Sika**.

Жюльен Тёни,
Генеральный консул Швейцарии в Стамбуле
Тициано Балмелли,
заместитель главы
посольства Швейцарии в Анкаре

Организация конференции, посвященной великолепному, а иногда и неизвестному архитектурному наследию братьев Фоскати в Стамбуле, представляет собой большое общее дело. Это мероприятие объединяет посольство и генеральное консульство Швейцарии, генеральное консульство Российской Федерации, Доминиканский исследовательский институт в Стамбуле, Университет итальянской Швейцарии, университеты Босфора и Кадир Хас, а также Итальянский институт культуры в Стамбуле, а так же вовлеченные ученые и специалисты.

Мы очень рады, что в конференции примут участие Высокие представители **кантона Тичино**, в том числе представители **Моркоте**, родины Фоскати. Через связи Тичино, установленные между Швейцарией, Россией и Турцией в рамках этого особого сотрудничества, в некоторой степени отражают фантастический обмен опытом, влияниями и талантами, имевший место в середине 19 века в Стамбуле. Когда Фоскати выполняли свои работы, Османская империя приступила к серии реформ, которые начались в 1839 году с провозглашения *Танзимата* с целью модернизации страны. Неслучайно именно в это время Фоскати нашли свое место в Стамбуле.

Изучение и исследование прошлого открывает новые возможности для настоящего сотрудничества. Наше конкретное желание состоит в том, чтобы конференция стала стартовым блоком для дальнейших инициатив Швейцарии в области, в частности, архитектуры, для обмена идеями и представления общественности богатого общего европейского наследия, которое мы разделяем и которое действительно живо и процветает. Мы хотели бы поблагодарить всех участников нашего начинания за фантастическую работу, а также две швейцарские компании, спонсировавшие конференцию: **Geberit** и **Sika**.

Julien Thöni,
İsviçre İstanbul Başkonsolosu
Tiziano Balmelli,
Elçi - Müsteşar,
İsviçre Büyükelçiliği Ankara

Fossati Kardeşlerin muhteşem ve bazen de bilinmeyecek mimari mirası üzerine İstanbul'da bir konferans düzenlemek büyük bir ortak girişimi temsil ediyor. Bu girişim, İsviçre Büyükelçiliği ve Başkonsolosluğu, Rusya Federasyonu Başkonsolosluğu, İstanbul Dominik Eğitim Enstitüsü, Università della Svizzera Italiana, Boğaziçi ve Kadir Has Üniversiteleri, İstanbul İtalyan Kültür Merkezi yanı sıra, ilgili tüm akademisyenler ve uzmanları bir araya getiriyor.

Fossati'lerin doğum yeri olan **Morcote**'den değerli şahsiyetler de dahil olmak üzere **Ticino Kantonu** Yüksek Temsilcilerinin konferansa katılmasından çok memnunuz. Ticino aracılığıyla, bu özel işbirliği ile İsviçre, Rusya ve Türkiye arasında kurulan bağlanlıklar, 19. yüzyılın ortalarında İstanbul'da gerçekleşen fantastik deneyim, etki ve yetenek alışverişlerini mütevazı bir şekilde yansıtıyor. Fossati'ler çalışmalarını sürdürürken Osmanlı İmparatorluğu, 1839'da Tanzimat'ın ilanıyla başlayan, ülkeyi modernleştirmeye yönelik bir dizi reforma girdi. Fossati'lerin tam da bu dönemde İstanbul'da yerlerini bulması tesadüf değildir.

Geçmişin incelemek ve keşfetmek, günümüzde işbirliği için yeni olanaklar sunar. Temennimiz, konferansın, İsviçre için, özellikle mimarlık alanında fikir alışverişinde bulunmak ve paylaştığımız ve gerçekten canlı ve gelişen zengin ortak Avrupa mirasını halka sunmak için daha ileri girişimlerin başlangıç noktası haline gelmesidir. Buradan, bu harika çalışma için projemizin tüm katılımcılarına ve ayrıca konferansı sponsor olan iki İsviçreli şirkete teşekkür etmek istiyoruz: **Geberit** ve **Sika**.

Andrey Buravov

Console Generale
della Federazione Russa

Sono felice di accogliere i partecipanti e gli ospiti della conferenza internazionale “I fratelli Fossati. Architetti svizzeri da Morcote a Istanbul”.

Il maggiore dei fratelli Fossati, Gaspare, ha lasciato un ricco patrimonio creativo nell’Impero russo. Chiese a Mosca e Kronshtadt, un ospedale militare, un collegio, una residenza a San Pietroburgo, una stazione ferroviaria a Tsarskoye Selo sono state costruite secondo i suoi progetti. Per il progetto del palazzo della Nobile Assemblea di San Pietroburgo, dove ora si trova la Sala Grande dell’Orchestra Filarmonica di San Pietroburgo intitolata a D.D.Shostakovich, G. Fossati fu accettato come membro dell’Accademia Russa di Belle Arti.

Una delle più famose creazioni dell’architetto svizzero a Istanbul è certamente l’edificio **dell’ambasciata imperiale russa**, la cui costruzione terminò nel 1845. L’edificio della missione diplomatica russa, o come è altrimenti conosciuta “*Il Palazzo Russo a Costantinopoli*”, colpendo per la sua grandeur e grandiosità, ha meritato giustamente le critiche entusiastiche dei contemporanei. Attualmente ospita il Consolato Generale di Russia.

Ci sono molti altri edifici e strutture tra i capolavori architettonici degli architetti svizzeri a Istanbul. Tra i loro meriti bisogna, ovviamente, anche includere il vasto restauro di Haghia Sofia.

Noi confidiamo che prendendo parte alla conferenza, il cui primo giorno (1. Ottobre 2021) si terrà nel palazzo del Consolato Generale di Russia, potrete imparare di più sulle opere di questi maestri e vedere con i vostri occhi una delle loro migliori creazioni – “il Palazzo Russo” a Istanbul.

Auguro il successo della conferenza, che conferma che la creatività di persone di talento e il ponte culturale che promuove il raccapriccimento e la comprensione tra paesi e popoli.

Andrey Buravov

Consul General
of the Russian Federation

I am glad to welcome the participants and guests of the international conference “The Fossati brothers. Swiss architects from Morcote to Istanbul”.

The eldest of the Fossati brothers, Gaspare, left a rich creative heritage in the Russian Empire. Churches in Moscow and Kronshtadt, a military hospital, a college, a mansion in St Petersburg, a railway station in Tsarskoye Selo were built according to his plans. For the project of the building of the St Petersburg Nobility Assembly, where the Great Hall of the St Petersburg State Philharmonic named after D.D. Shostakovich is now located, G. Fossati was accepted as a member of the Russian Academy of Arts.

One of the most famous creations of the Swiss architect in Istanbul is certainly the building of **the Russian Imperial Embassy**, the construction of which was completed in 1845. The building of the Russian diplomatic mission, or as it was otherwise called “*The Russian Palace in Constantinople*” deservedly caused enthusiastic reviews of contemporaries, striking with its grandeur and grandiosity. Currently, it houses the Consulate General of Russia.

There are many other buildings and structures among the architectural masterpieces of Swiss architects in Istanbul. Their merits, of course, should also include the large-scale restoration of the Hagia Sophia.

We hope that by taking part in the conference, the first day of which (October 1, 2021) will be held in the building of the Consulate General of Russia in Istanbul, you will be able to learn more about the work of these masters and see with your own eyes one of their best creations – “The Russian Palace” in Istanbul.

I wish a success to the conference, which confirms that the creativity of talented people is the cultural bridge that promotes rapprochement and better understanding between countries and peoples.

Андрей Буравов

Генеральный консул
Российской Федерации

Рад приветствовать участников и гостей международной конференции «Швейцарские архитекторы братья Фоскати: от Моркоте до Стамбула».

Старший из братьев Фоскати, Гаспаре, оставил богатое творческое наследие в Российской Империи. По его проектам были возведены церкви в Москве и Кронштадте, военный госпиталь, колледж, особняк в Санкт-Петербурге, здание вокзала в Царском Селе. За разработку проекта здания Петербургского дворянского собрания, где сейчас размещается Большой зал Петербургской государственной филармонии имени Д.Д.Шостаковича, Г.Фоскати был принят в члены Российской академии художеств.

Одним из известнейших творений швейцарского архитектора в Стамбуле безусловно является **здание Российского императорского посольства**, строительство которого завершилось в 1845 году. Здание российской дипломатической миссии или как его иначе называли «Русский дворец в Константинополе» заслуженно вызывало восторженные отзывы современников, поражая своим величием и грандиозностью. В настоящее время в нем располагается Генеральное консульство России.

В числе архитектурных шедевров швейцарских архитекторов в Стамбуле немало других зданий и сооружений. К их заслугам, несомненно, следует также отнести масштабную реставрацию Храма Святой Софии.

Надеемся, что приняв участие в конференции, первый день которой (1 октября 2021 года) состоится в здании Генерального консульства России в Стамбуле, вы сможете больше узнать о творчестве этих мастеров и своими глазами увидеть одно из их лучших творений – «Русский дворец» в Стамбуле.

Желаю успешного проведения конференции, подтверждающей, что творчество талантливых людей является тем культурным мостом, который способствует сближению и лучшему взаимопониманию между странами и народами.

Andrey Buravov

Rusya Federasyonu
Başkonsolosu

«Fossati kardeşler. Morcote'den İstanbul'a İsviçreli Mimarlar» adlı uluslararası konferansının katılımcılarını ve misafirlerini ağırlamaktan mutluluk duyuyorum.

Fossati kardeşlerden büyük olan Gaspare, Rus İmparatorluğu'na zengin bir yaratıcı miras bıraktı. Moskova'da kiliseler ve bir askeri hastane olan Kronshtadt, bir kolej, St. Petersburg'da bir konak, Tsarskoye Selo'da bir tren istasyonu, onun projeleri üzerine inşa edildi. Bugün D.D.Shostakovich'in adını taşıyan St. Petersburg Devlet Filarmoni Büyük Salonunun bulunduğu St.Petersburg Asalet Meclisi binası projesi için G.Fossati, Rusya Sanat Akademisi'ne üye olarak kabul edildi.

İsviçreli mimarın İstanbul'daki en ünlü eserlerinden biri de hiç kuşkusuz inşaatı 1845'te tamamlanan **Rus İmparatorluk Büyükelçiliği** binasıdır. Rusya'nın diplomatik misyon binası, ya da bir diğer bilinen adıyla 'Konstantinopolis'teki Rus Sarayı' haklı olarak, büyüklüğü ve ihtişamıyla dönemdaşlarının dikkatini çekti. Şu anda, Rusya Başkonsolosluğu olarak hizmet vermektedir.

İsviçreli mimarların İstanbul'daki mimari şaheserleri arasında daha birçok bina ve yapı bulunmaktadır. Elbette Ayasofya'nın büyük ölçekli restorasyonunu da unutmamak gereklidir.

Rusya'nın İstanbul Başkonsolosluğu binasında gerçekleştirilecek bu konferansın ilk gününe (1 Ekim 2021) katılarak, bu ustaların en büyük çalışmaları hakkında daha fazla bilgi edinebileceğinizi ve İstanbul'daki en iyi eserlerinden biri olan "Rus Sarayı"nı kendi gözleinizle göreceğinizi umuyoruz.

Yetenekli insanların yaratıcılığının, ülkeler ve halklar arasında yakınlaşmayı ve anlayışı teşvik eden kültürel köprü olduğunu teyit eden konferansa başarılar diliyorum.

Claudio Monge

direttore di DoSt-I
(Dominican Study Institute, İstanbul)

Nella cosmopolita Costantinopoli bizantina, prima, e nella capitale ottomana, poi, i Domenicani sono costantemente presenti, sebbene con alterne vicende, negli ultimi 800 anni. Una storia straordinariamente lunga e ricca che non può semplicemente essere confinata negli ambiti di un servizio confessionale, limitato all'interno della comunità cattolica latina, ma che ha sempre cercato di valicare le barriere linguistiche e culturali di una complessa dimensione identitaria, invitando gli interlocutori a farsi interpellare dalla ricchezza di diversità pacificamente riconciliate. Vivere al cuore della cosmopolita Comunità di Pera, era una grande occasione per intessere collaborazioni promettenti e culturalmente feconde.

Gaspare Fossati, arrivato ad Istanbul nel 1837, seppur inizialmente occupato dall'incarico dello **zar Nicola I** per la ricostruire del palazzo dell'ambasciata russa, non tarderà a stabilire contatti a più largo raggio, creando nel quartiere un atelier di lavoro vivacizzato da maestranze spesso provenienti dal nord del Mediterraneo.

Conosciamo poco delle circostanze dell'incontro tra Gaspare Fossati e i Domenicani, ma è facile immaginare che la **comunità di San Pietro**, composta all'epoca da tre padri italiani, trovò facile consonanza con l'architetto ticinese, il cui stile monumentale ma al tempo stesso sobrio, ben corrispondeva alla tradizione dell'architettura sacra domenicana. Siamo particolarmente felici, come eredi domenicani di quella presenza al cuore del XIX secolo, di riaccogliere in questa circostanza una importante delegazione ticinese, principalmente proveniente proprio da Morcote, città natale dei Fossati. Ci auguriamo che questo convegno sia l'inizio di una collaborazione finalizzata a ridare lustro alla creatività di chi ci offrì un tempio che, ancora oggi, accoglie solennemente una comunità cristiana variegata e quanto mai viva!

Claudio Monge

Director of DoSt-I
(Dominican Study Institute, Istanbul)

First in cosmopolitan Byzantine Constantinople and then in the Ottoman capital, the Dominicans have constantly been present, albeit with ups and downs, for the last 800 years. This extraordinarily long and rich history can not simply be confined to the spheres of a confessional service, limited within the Latin Catholic community, but has always sought to cross the linguistic and cultural barriers of a complex identity dimension, inviting the interlocutors to be challenged by the richness of peacefully reconciled diversities. Living at the heart of the cosmopolitan community of Pera was a great opportunity to forge promising and culturally fruitful partnerships.

Gaspare Fossati, who arrived in Istanbul in 1837, although initially employed by **Tsar Nicholas I** to rebuild the Russian embassy building, was quick to establish wider contacts, creating a workshop in the neighbourhood that was enlivened by workers who often came from the northern Mediterranean.

We know little about the circumstances of the meeting between Gaspare Fossati and the Dominicans, but it is easy to imagine that the **community of St Peter's**, composed at the time of three Italian fathers, found it easy to agree with the Ticinese architect, whose monumental yet sober style corresponded well to the tradition of Dominican sacred architecture. We are particularly happy, as Dominican heirs of that presence at the heart of the 19th century, to welcome back on this occasion an important delegation from Ticino, mainly from Morcote, the birthplace of Fossati. We hope that this conference will be the beginning of a collaboration aimed at restoring lustre to the creativity of those who offered us a temple which, even today, solemnly welcomes a varied and very lively Christian community!

Клаудио Мондже

директор DoSt-İ (Доминиканский исследовательский институт, Стамбул)

Сначала в космополитическом Византийском Константинополе, а затем в столице Османской империи доминиканцы постоянно присутствовали, хотя и со взлетами и падениями, в течение последних 800 лет. Эта необычайно долгая и богатая история не может быть ограничена сферами конфессионального служения, ограниченными в рамках латинского католического сообщества, но всегда стремилась преодолеть языковые и культурные барьеры сложного измерения идентичности, приглашая собеседников, которым брошен вызов богатством мирно согласованным различиям. Жизнь в центре космополитического сообщества Пера была прекрасной возможностью для налаживания многообещающих и культурно плодотворных партнерских отношений.

Гаспаре Фоскати, прибывший в Стамбул в 1837 году, первоначально нанятый царем Николаем I для восстановления здания российского посольства, быстро установил более широкие контакты, создав мастерскую по соседству, которую оживили рабочие, часто приезжавшие из северного Средиземноморья.

Мы мало знаем об обстоятельствах встречи Гаспаре Фоскати и доминиканцев, но легко представить, что община Святого Петра, состоящая во времена трех итальянских отцов, легко согласилась с тичинским архитектором, чей монументальный, тем не менее, сдержанный стиль хорошо соответствовал традициям доминиканской сакральной архитектуры. Мы особенно счастливы, как доминиканские наследники этого присутствия в самом сердце 19 века, снова приветствовать по этому случаю важную делегацию из Тичино, в основном из Моркоте, родины Фоскати. Мы надеемся, что эта конференция станет началом сотрудничества, направленного на восстановление блеска творчества тех, кто подарил нам храм, который даже сегодня торжественно приветствует разнообразное и очень оживленное христианское сообщество!

Claudio Monge

DoSt-İ müdürü
(Dominican Study Institute, İstanbul)

Once kozmopolit Bizans Konstantinopolis’inde, sonra da Osmanlı başkentinde Dominikenler, son 800 yılda inişli çıkışlı da olsa sürekli olarak var olmuşlardır. Latin Katolik topluluğuna bir dini hizmet alıyla sınırlanılamayacak kadar olağanüstü uzun ve zengin bir tarih, her zaman karmaşık bir kimlik boyutunun dilsel ve kültürel engellerini aşmaya çalışan, muhataplarını bariş içinde uzlaşan çeşitliklerin zenginliğiyle yüzleşmeye davet etti. Pera’nın kozmopolit yapısının kalbinde yaşamak, gelecek vaat eden ve kültürel açıdan verimli işbirlikleri örmek için harika bir fırsatı.

1837’de İstanbul’a gelen Gaspare Fossati, başlangıçta Çar I. Nikola’nın Rus elçilik binasının yeniden inşası göreviyle meşgul olsa da, geniş kapsamlı bağlantılar kurması uzun sürmedi ve o mahallede çoğunluğu kuzey Akdeniz’li işçilerin canlandırdığı bir atölye yarattı.

Gaspare Fossati ve Dominikenler arasındaki karşılaşmanın koşulları hakkında çok az şey biliyoruz, ancak üç İtalyan rahibin zamanında oluşan **San Pietro cemaatinin**, anitsal ama aynı zamanda sade Dominiken kutsal mimarisi gelenegine iyi uyan Ticino mimarı ile kolayca uyum sağladığı düşünülebilir. On dokuzuncu yüzyılın kalbindeki bu Dominiken varlığın mirasçılırı olarak bu vesileyle, özellikle Fossati’nin memleketi Morcote’den gelen önemli bir Ticino heyetini yeniden ağırlamaktan özellikle mutluyuz. Bu konferansın, bize bugün bile çeşitli ve çok canlı bir Hristiyan topluluğunu saygıyla karşılayan bir ibadethane sunanlara ışık tutmayı amaçlayan bir iş birliğinin başlangıcı olmasını umuyoruz!

Dipinto di Morcote, di Gaspare Fossati

Questo dipinto è opera di Gaspare Fossati. Rappresenta Morcote, il villaggio dove l'architetto nacque e dove morì dopo la sua illustre vita da cosmopolita.

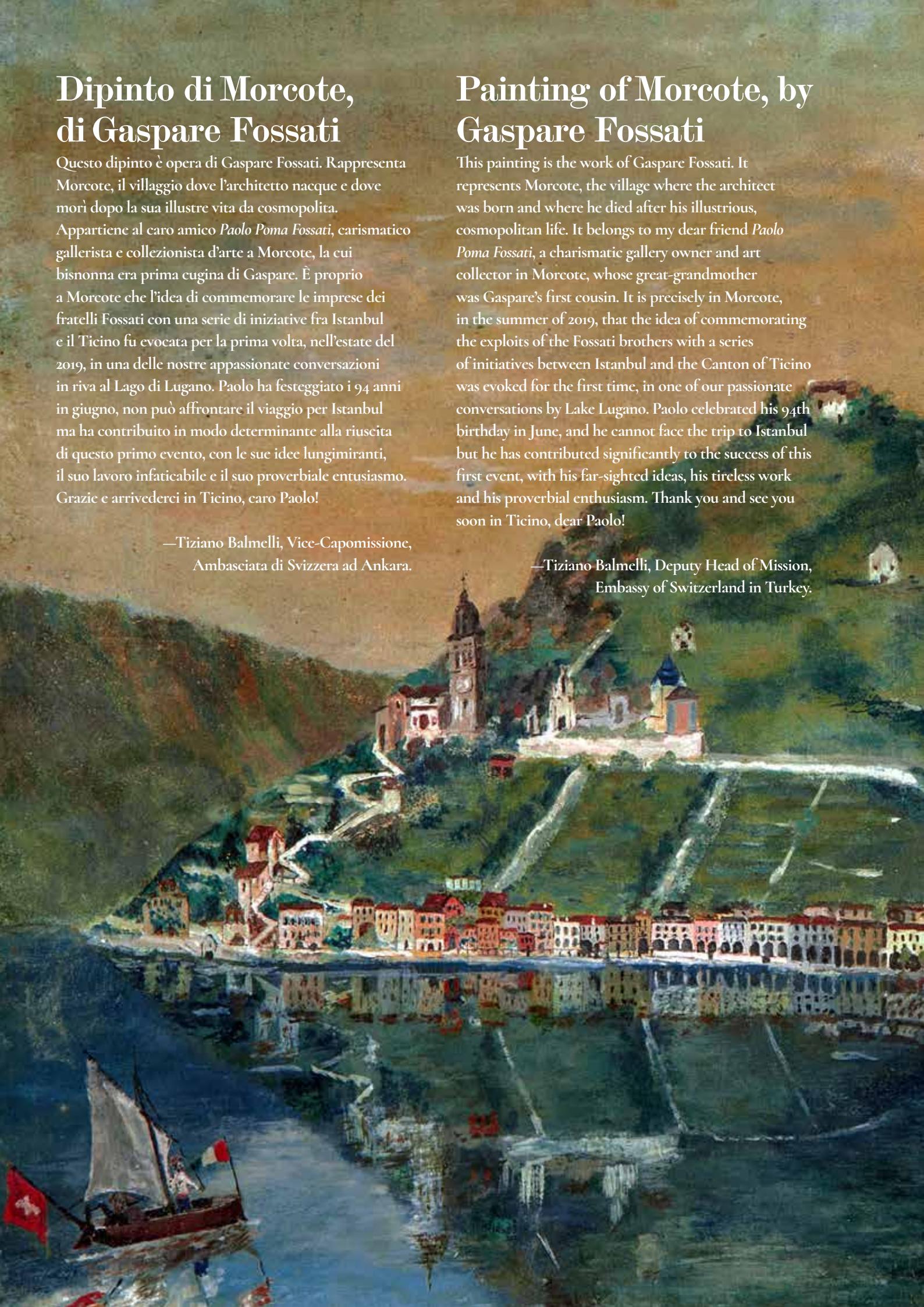
Appartiene al caro amico *Paolo Poma Fossati*, carismatico gallerista e collezionista d'arte a Morcote, la cui bisnonna era prima cugina di Gaspare. È proprio a Morcote che l'idea di commemorare le imprese dei fratelli Fossati con una serie di iniziative fra Istanbul e il Ticino fu evocata per la prima volta, nell'estate del 2019, in una delle nostre appassionate conversazioni in riva al Lago di Lugano. Paolo ha festeggiato i 94 anni in giugno, non può affrontare il viaggio per Istanbul ma ha contribuito in modo determinante alla riuscita di questo primo evento, con le sue idee lungimiranti, il suo lavoro infaticabile e il suo proverbiale entusiasmo. Grazie e arrivederci in Ticino, caro Paolo!

—Tiziano Balmelli, Vice-Capomissione,
Ambasciata di Svizzera ad Ankara.

Painting of Morcote, by Gaspare Fossati

This painting is the work of Gaspare Fossati. It represents Morcote, the village where the architect was born and where he died after his illustrious, cosmopolitan life. It belongs to my dear friend *Paolo Poma Fossati*, a charismatic gallery owner and art collector in Morcote, whose great-grandmother was Gaspare's first cousin. It is precisely in Morcote, in the summer of 2019, that the idea of commemorating the exploits of the Fossati brothers with a series of initiatives between Istanbul and the Canton of Ticino was evoked for the first time, in one of our passionate conversations by Lake Lugano. Paolo celebrated his 94th birthday in June, and he cannot face the trip to Istanbul but he has contributed significantly to the success of this first event, with his far-sighted ideas, his tireless work and his proverbial enthusiasm. Thank you and see you soon in Ticino, dear Paolo!

—Tiziano Balmelli, Deputy Head of Mission,
Embassy of Switzerland in Turkey.

Картина «Моркота», Гаспаре Фоскати

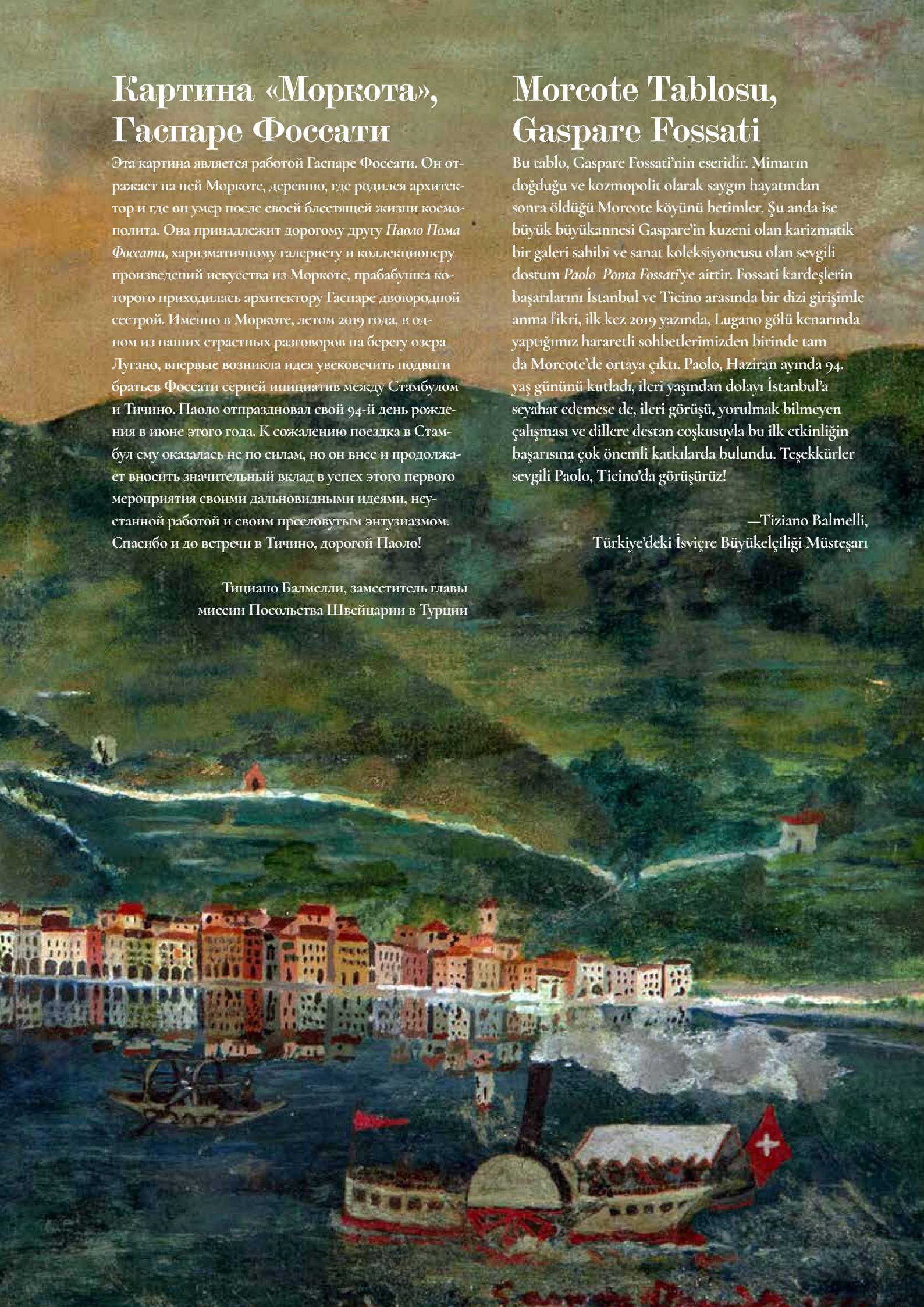
Эта картина является работой Гаспаре Фоскати. Он отражает на ней Моркоте, деревню, где родился архитектор и где он умер после своей блестящей жизни космополита. Она принадлежит дорогому другу *Паоло Пома Фоскати*, харизматичному галеристу и коллекционеру произведений искусства из Моркоте, прабабушка которого приходилась архитектору Гаспаре двоюродной сестрой. Именно в Моркоте, летом 2019 года, в одном из наших страстных разговоров на берегу озера Лугано, впервые возникла идея увековечить подвиги братьев Фоскати серией инициатив между Стамбулом и Тичино. Паоло отпраздновал свой 94-й день рождения в июне этого года. К сожалению поездка в Стамбул ему оказалась не по силам, но он внес и продолжает вносить значительный вклад в успех этого первого мероприятия своими дальновидными идеями, неуставной работой и своим пресловутым энтузиазмом. Спасибо и до встречи в Тичино, дорогой Паоло!

—Тициано Балмелли, заместитель главы
миссии Посольства Швейцарии в Турции

Morcote Tablosu, Gaspare Fossati

Bu tablo, Gaspare Fossati'nin eseridir. Mimarın doğduğu ve kozmopolit olarak saygın hayatından sonra öldüğü Morcote köyünü betimler. Şu anda ise büyük büyüğünü Gaspare'in kuzeni olan karizmatik bir galeri sahibi ve sanat koleksiyoncusu olan sevgili dostum *Paolo Poma Fossati*'ye aittir. Fossati kardeşlerin başarılarını İstanbul ve Ticino arasında bir dizi girişimle anma fikri, ilk kez 2019 yazında, Lugano gölü kenarında yaptığımız hararetli sohbetlerimizden birinde tam da Morcote'de ortaya çıktı. Paolo, Haziran ayında 94. yaş gününü kutladı, ileri yaşıdan dolayı İstanbul'a seyahat edemese de, ileri görüşü, yorulmak bilmeyen çalışması ve dillere destan coşkusuya bu ilk etkinliğin başarısına çok önemli katkılarda bulundu. Teşekkürler sevgili Paolo, Ticino'da görüşürüz!

—Tiziano Balmelli,
Türkiye'deki İsviçre Büyükelçiliği Müsteşarı

Gaspare e Giuseppe Fossati cenni biografici

di Daniela Mondini
e Lucia Pedrini Stanga

Gaspare Fossati nasce a Morcote il 7.10.1809 da **Virginia Rippa** e **Ambrogio Marcellino Fossati**, imprenditore edile, discendente da una famiglia di architetti e artisti.

Compie i primi studi a Venezia poi, a 13 anni, si iscrive all'**Accademia di Brera** a Milano (1822-27), dove nel 1827 vince il grande concorso di architettura. In seguito soggiorna a Roma (1827-32), periodo di viaggi e di completamento della sua formazione, di cui recano testimonianza vari disegni e vedute litografate. Nel 1833 giunge a San Pietroburgo, dove tre

Gaspare and Giuseppe Fossati Biographical note

**Daniela Mondini
and Lucia Pedrini Stanga**

Gaspare Fossati was born in Morcote on 7.10.1809 to Virginia Rippa and **Ambrogio Marcellino Fossati**, a building contractor, descendant of a family of architects and artists.

He completed his first studies in Venice and then, at the age of 13, enrolled at the **Brera Academy** in Milan (1822-27), where he won in 1827 a prestigious great architecture competition. He then stayed in Rome (1827-32) – a period marked by travel and the completion of his education, illustrated through various drawings and lithographed landscapes. In 1833 he

Гаспаре и Джузеппе Фоссати биографическая справка

Даниэла Мондини и Люсия Педрини Станга

Гаспаре Фоссати родился в Моркоте 7 октября 1809 года в семье Вирджинии Риппы и Амброджо Марчеллино Фоссати, строительного подрядчика, происходящего из семьи архитекторов и художников.

Он закончил свое первое обучение в Венеции, а затем, в возрасте 13 лет, поступил в Академию Брера в Милане (1822–27), где в 1827 году выиграл великий архитектурный конкурс. Когда он завершил свое обучение и путешествовал, он останавливался в Риме (1827–1832 гг.), о чем свидетельствуют различные рисунки и литографированные виды. В 1833 году

Gaspare ve Giuseppe Fossati Biyografik notlar

Daniela Mondini ve Lucia Pedrini Stanga

Gaspare Fossati, 7.10.1809'da Morcote'de Virginia Rippa ve bir inşaat müteahhidi olan Ambrogio Marchellino Fossati'nin çocuğu olarak, mimar ve sanatçı bir aileden dünyaya geldi.

İlköğretimimini Venedik'te tamamladıktan sonra 13 yaşında Milano'daki Brera Akademisi'ne kaydoldu (1822-27) ve 1827'de saygın bir mimari yarışmayı kazandı. Daha sonra Roma'da (1827-32), çeşitli çizimlere ve taş baskılı manzalarala tanık olduğu bir seyahat dönemi yaşayarak eğitimini tamamladı. 1833'te St. Petersburg'a geldi ve üç yıl sonra İmparatorluk Sarayı-

anni dopo è nominato architetto ufficiale della corte imperiale. Nel 1837 si trasferisce a Costantinopoli per costruire la nuova sede dell'ambasciata russa conclusa nel 1845. Dal 1839 lo raggiunge a Costantinopoli suo fratello Giuseppe (1822–1891) che ha appena terminato gli studi di architettura a Milano. Per oltre venti anni la capitale ottomana del periodo della riforma *Tanzimat* diventa il campo d'azione privilegiato dei fratelli Fossati, che qui acquisiscono fama internazionale.

Dal 1841 al 1843 Gaspare ricostruisce la chiesa del convento domenicano di S. Pietro in Galata; nel 1846 ottiene l'incarico dal Sultano Abdülmegid I di erigere l'Università Ottomana operando uno scavo archeologico sull'area dell'antico foro di Augusto (*Darülfünüm*, conclusa nel 1849 e distrutta da un incendio nel 1933). Fossati adotta stili diversi a seconda della committenza: fedele ai canoni classicisti nei grandi incarichi pubblici, più aperto alle istanze romantiche ed eclettiche negli edifici privati.

Nel 1847 il sultano incarica i fratelli Fossati del restauro della basilica S. Sofia nel corso del quale scoprono e documentano l'originale decorazione musiva bizantina. Gaspare pubblica a Londra nel 1852 una raccolta di 25 vedute in folio «*Aya Sofia. Constantinople – as recently restored by order of H.M. the Sultan Abdul Medjid from the original drawings by Chevalier Gaspard Fossati.*» Per quest'impresa ottiene diversi riconoscimenti internazionali, fra cui nel 1848 l'iscrizione onoraria all'Accademia Imperiale russa e nel 1855, da parte del Re di Prussia Federico Guglielmo IV, la medaglia all'onore dell'Ordine dell'Aquila Rossa (III. Classe).

All'apice della carriera, nel 1858, rientra a Morcote con il fratello. Vi costruisce una casa in riva al lago, ora completamente trasformata, e una cappella funeraria in stile moresco. Muore a Morcote il 5.9.1883.

arrived in St Petersburg, where three years later he was appointed official architect to the imperial court. In 1837 he moved to Constantinople to build the new Russian embassy, which was completed in 1845. From 1839 he was joined in Constantinople by his brother Giuseppe (1822-1891) who had just finished his architectural studies in Milan. For over twenty years the Ottoman capital of the *Tanzimat* reform period became the privileged sphere of action of the Fossati brothers, who acquired international fame there.

Between 1841 and 1843 Gaspare rebuilt the Church of the Dominican Convent of S. Pietro in Galata; in 1846 he was commissioned by Sultan Abdülmegid I to build the Ottoman University by carrying out an archaeological excavation on the area of the ancient Forum of Augustus (*Darülfünüm*, completed in 1849 and destroyed by fire in 1933). Fossati adopted different styles depending on the client: faithful to the classicist canons in his large public commissions, more open to romantic and eclectic instances in his private buildings.

In 1847 the Sultan commissioned the Fossati brothers to restore the S. Sofia mosque (formerly the basilica), during which they discovered and documented the original Byzantine mosaic decoration. In 1852, Gaspare published in London a collection of 25 folio landscapes views “*Aya Sofia, Constantinople - as recently restored by order of H.M. the Sultan Abdul Medjid from the original drawings by Chevalier Gaspard Fossati.*” He was awarded several international prizes for this work, including honorary membership of the Russian Imperial Academy in 1848 and the medal of honour of the Order of the Red Eagle (3rd Class) by King Frederick William IV of Prussia in 1855.

At the height of his career, in 1858, he returned to Morcote with his brother. He built a house by the lake, now completely transformed, and a funerary chapel in Moorish style. He died in Morcote on 5.9.1883.

он прибыл в Петербург, где через три года был назначен официальным архитектором императорского двора. В 1837 году он переехал в Константинополь, чтобы построить новую штаб-квартиру российского посольства, строительство которой завершилось в 1845 году. С 1839 года его брат Джузеппе (1822–1891) присоединился к нему в Константинополе, который только что закончил свои архитектурные исследования в Милане. Более двадцати лет османская столица периода реформы Танзимат стала привилегированным полем деятельности братьев Фоскати, которые приобрели здесь международную известность.

С 1841 по 1843 год Гаспаре перестроил **церковь Доминиканского монастыря Сан-Пьетро в Галате**; в 1846 году сultan Абдулмеджид I поручил ему построить **Османский университет** путем проведения археологических раскопок на территории древнего **форума Августа** (*Дарулфунум*, завершенный в 1849 году и разрушенный пожаром в 1933 году). Фоскати принимает разные стили в зависимости от клиента: верный канонам классицизма в больших общественных помещениях, более открытый для романтических и эклектических запросов в частных зданиях.

В 1847 году сultan поручил братьям Фоскати восстановить мечеть (бывшую базилику) **Святой Софии**, во время которой они обнаружили и задокументировали оригинальные византийские мозаичные украшения. Гаспаре опубликовал в Лондоне в 1852 году сборник из 25 видов в «*Ая София. Константинополь отреставрирован по приказу Х. сultan Абдул Меджид с оригинальных рисунков шевалье Гаспара Фоскати*». За это достижение он получил несколько международных наград, в том числе в 1848 году почетное зачисление в Российскую Императорскую Академию, а в 1855 году королем Пруссии **Фридрихом Вильгельмом IV** – почетную медаль Ордена Красного Орла III степени.

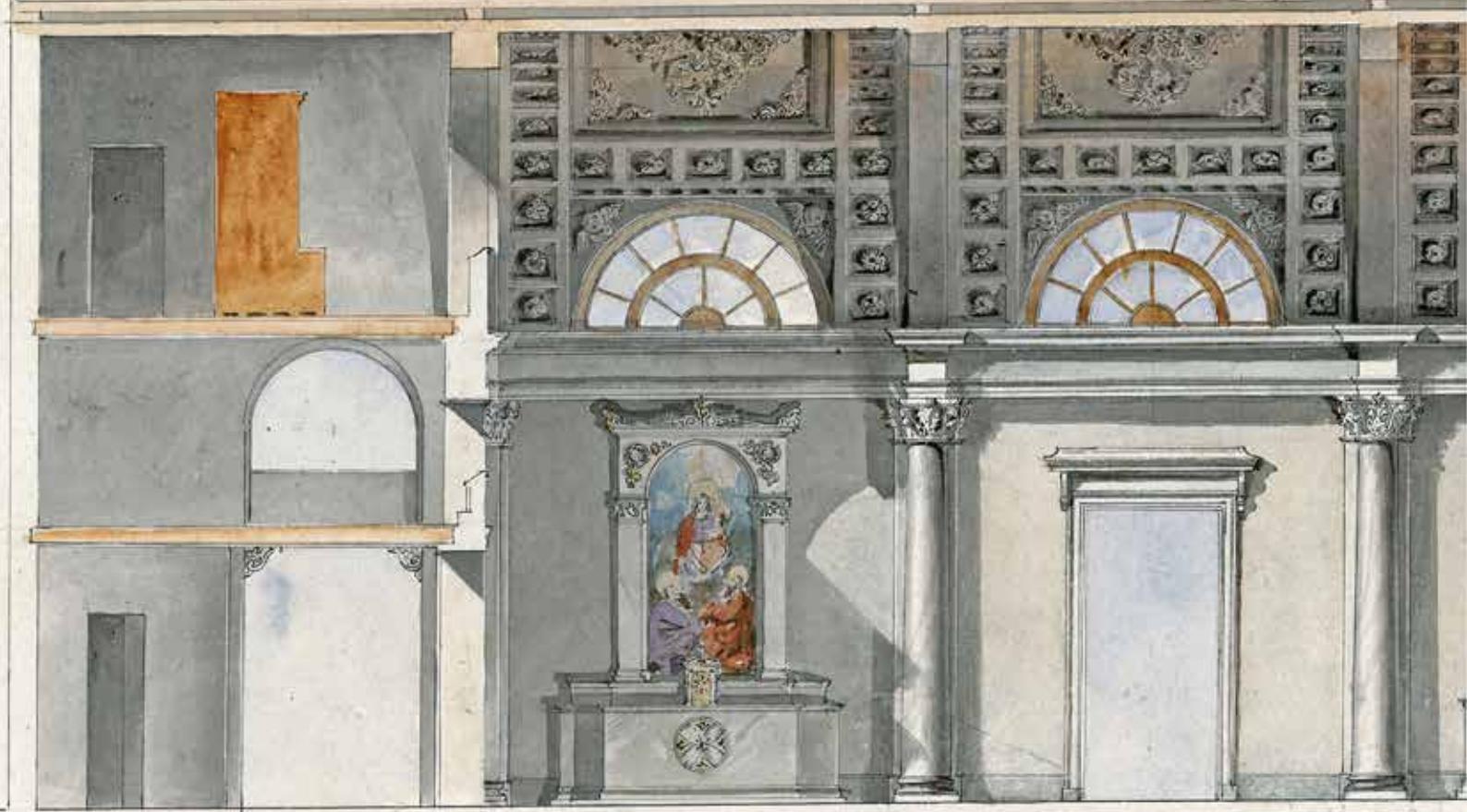
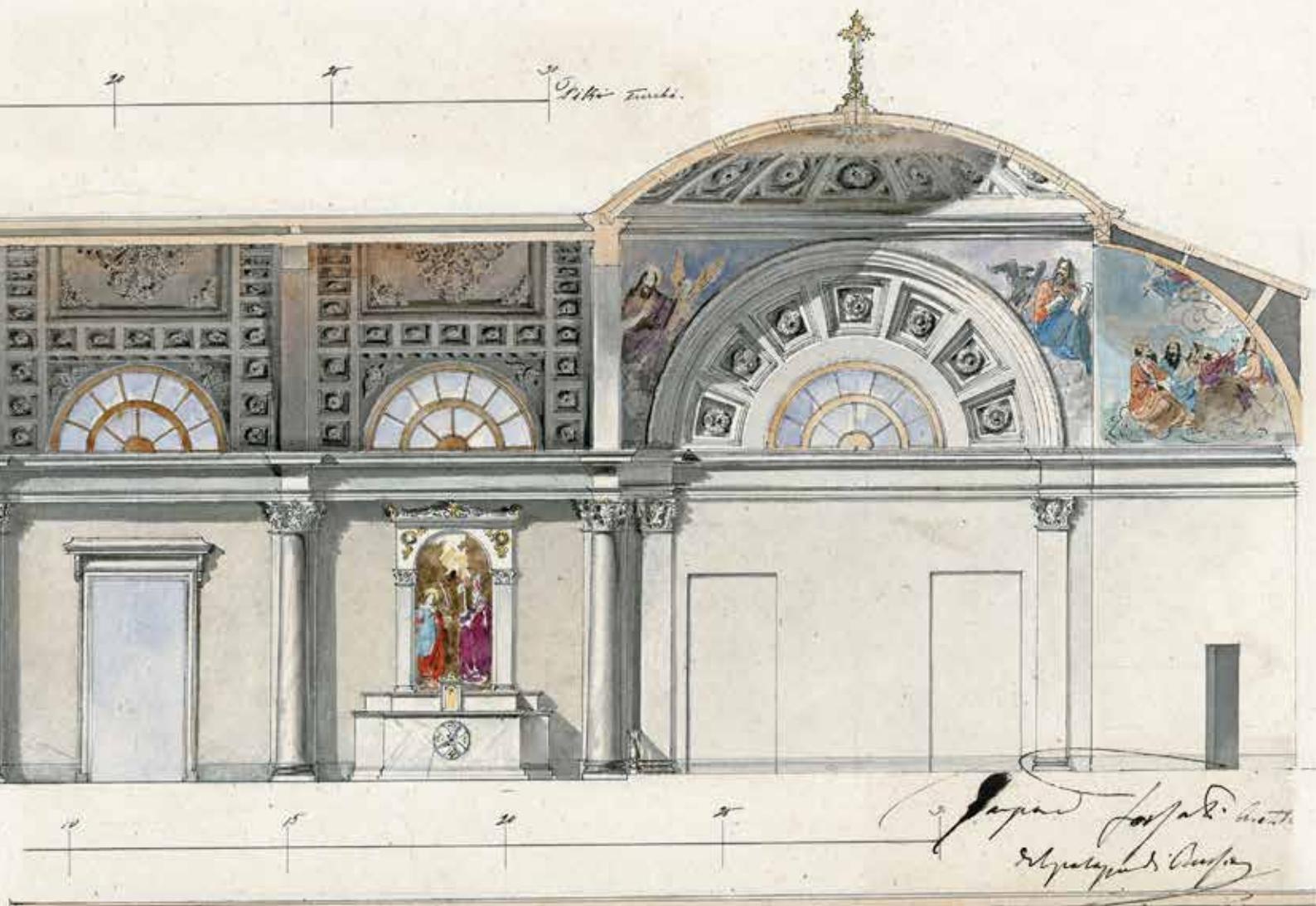
На пике своей карьеры, в 1858 году, он со своим братом вернулся в Моркоте. Там он строит дом на берегу озера и погребальную часовню в мавританском стиле. Он умер в Моркоте 5 сентября 1883 года.

nın resmi mimarı olarak atandı. 1845'te tamamlanan Rus Büyükelçiliğinin yeni binasını inşa etmek için 1837'de Konstantinopolis/İstanbul'a taşındı. 1839'da, Milano'daki mimari eğitimiini yeni bitiren kardeşi Giuseppe (1822–1891), Konstantinopolis/İstanbul'a yanına geldi. Tanzimat döneminde Osmanlı başkenti, yirmi yılı aşkın bir süre boyunca uluslararası üne kavuşan Fossati kardeşlerin ayrıcalıklı faaliyet alanına haline geldi.

1841'den 1843'e kadar Gaspare, Galata'daki **Aziz Pietro Dominik Manastırı Kilisesi**'ni yeniden inşa etti; 1846'da ise 1849'da tamamlanan ve 1933'te bir yangında yok olan *Darülfünun* alanında yer alan **Augustus antik forumunda** arkeolojik bir kazı yaparak **Sultan I. Abdülmecid** tarafından **Osmanlı Üniversitesi**'ni kurmakla görevlendirildi. Fossati, müsteriye göre farklı stiller benimsedi büyük kamu ofislerinde klasist kanonlara sadık kalırken, özel binalarda ise romantik ve eklektik taleplere daha açık bir tarz benimsedi.

1847'de padişah, Fossati kardeşleri **Ayasofya camisini** (eski bazilika) restore etmeleri için görevlendirdi ve böylece orijinal Bizans mozaik süslemelerini keşfetip belgelediler. Gaspare 1852'de Londra'da 'Aya Sofya, Konstantinopolis - yakın zamanda Sultan Abdülmecid'in emriyle restore edilen haliyle - Şövalye Gaspard Fossati'nin orijinal çizimleri' adıyla oluşan 25 manzara folyosu olan bir koleksiyon yayınladı. Bu başarısıyla, 1848'de Rus İmparatorluk Akademisi'ne fahri üyelik ve 1855'te Prusya Kralı **Frederick William IV** tarafından verilen Kızıl Kartal Nişanı (III. Sınıf) onur madalyası da dahil olmak üzere birçok uluslararası ödül kazandı.

Kariyerinin zirvesinde, 1858'de kardeşiyle birlikte Morcote'ye döndü. Göl kenarında, artık tamamen restore edilmiş bir ev ve Mağribi tarzı bir mezar şapeli inşa etti. 5.9.1883'te Morcote'de öldü.

The Fossati Brothers

Swiss Architects from Morcote to Istanbul

Day 1

Friday, 1 October 2021

Venue: Consulate General of the Russian Federation

8.30 – 9.00 Arrival & registration
 Welcoming coffee

9.00 - 9.30 **Welcome speeches**

- Andrey Buravov
Consul General of the Russian Federation
- Julien Thöni
Consul General of Switzerland
- Claudio Monge
Head of the Dominican Study Institute Istanbul
- Giacomo Caratti
Mayor of Morcote
- Manuele Bertoli
Head of the Council of the State of the Republic and Canton of Ticino

9.30 - 10.00 **Keynote**

- Christoph Frank
Prof. Dr., Director of the Institute for the History and Theory of Art and Architecture, Academy of Architecture, Università della Svizzera italiana
"The More or Less of Civilization"
International Diplomacy, Strategy, Science and Architecture in the Ottoman Empire from the 17th to the 19th Centuries

10.00 - 10.45 **Panel 1**

Architecture across borders from St Petersburg to Pera

- Paolo Girardelli
Professor of Art and Architectural History, Department of History, Boğaziçi University
Between transfer and integration: European architects in Pera during the long 19th century
- Yulia Ratomskaya,
Academic Secretary, Shchusev State Museum of Architecture Moscow
Architect Gaspare Fossati. Career in Russia

10.45 - 11.00 **Discussion**

11.00 - 11.30 **Coffee break**

11.30 – 12.15

Panel 2

Fossati Brothers from Morcote to Istanbul

- Lucia Pedrini Stanga

Independent Researcher, Bellinzona

Gaspare Fossati, architetto viaggiatore

- Daniela Mondini

Prof. Dr., Institute for the History and Theory of Art and Architecture, Academy of Architecture, Università della Svizzera italiana

Gaspare Fossati's Rome Experience (1827-1833)

- Mert Pekdoğdu

BA of History at Boğaziçi University, MA from the University of Venice

Fossati in the Ottoman Archives

12.15 - 12.30

Discussion

12.30 - 13.30

Lunch Break

13.30 - 14.30

Panel 3

From the past to the present: the ancient monuments, the restoration of Hagia Sophia and the project for the Darülfünun

- Irina Kasimova

Second Secretary, Embassy of the Russian Federation ad Ankara

The Russian Palace in Istanbul, designed by architect Gaspare Fossati

- Silvia Pedone

Accademia Nazionale dei Lincei

A City with a View: the Fossati Brothers and the Byzantine Constantinople

- Zeynep Aktüre

Assoc. Prof. Dr. Department of Architecture, Izmir Institute of Technology (IZTECH)

Fossati Restorations of Hagia Sophia, Istanbul in Historical Context: A Palimpsestic Overview

- Göksun Akyürek

Professor, Department of Architecture, Bahçeşehir University

Gaspare Fossati and the Darülfünun: Building a Monument for the First Ottoman University in Istanbul (1846-63)

14.30 - 14.45

Discussion

14.45 - 15.00

Concluding words for the day

- Daniela Mondini

Prof. Dr., Institute for the History and Theory of Art and Architecture, Università della Svizzera italiana

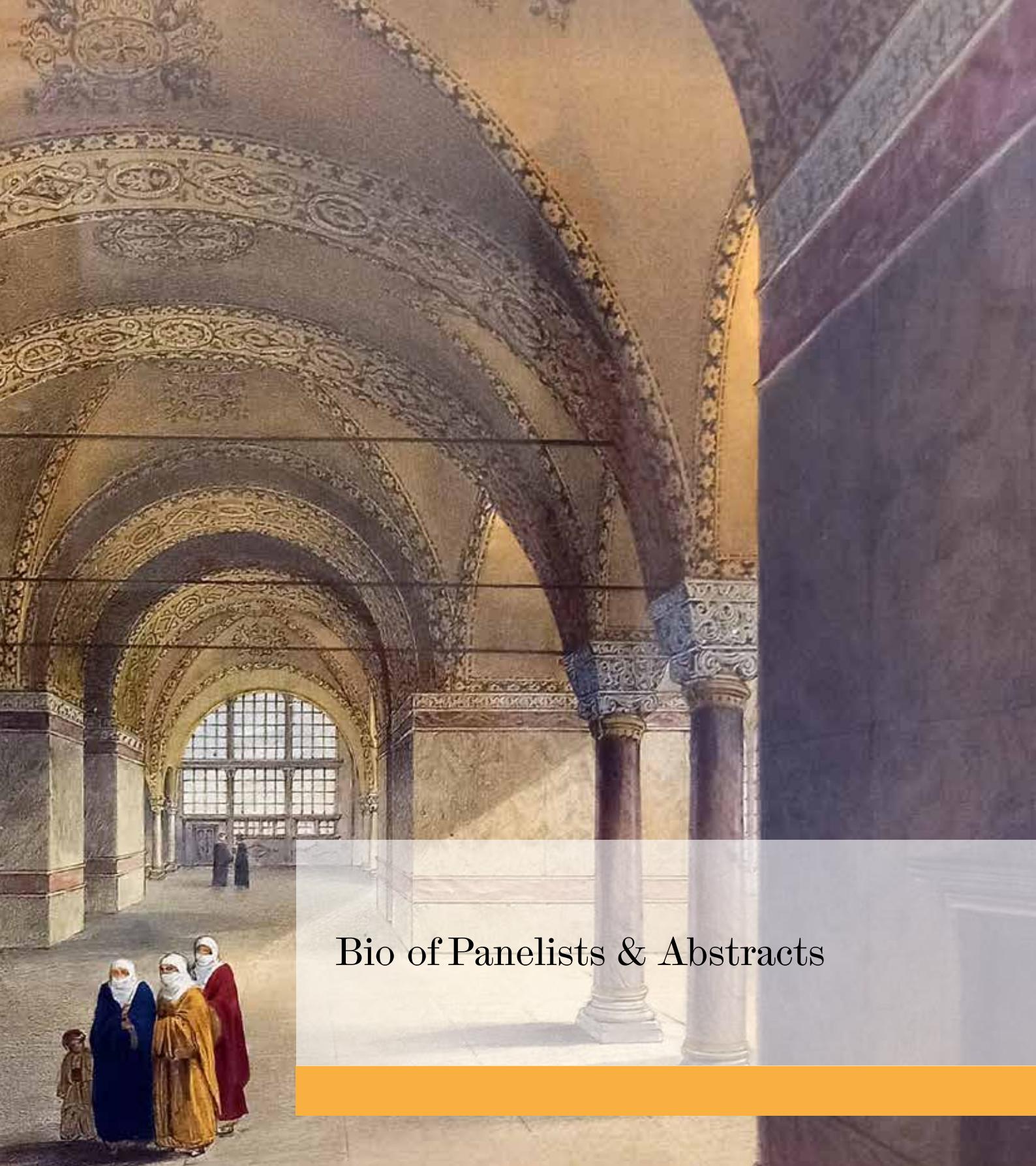
Day 2

Saturday, 2 October 2021

Venue: Sen Piyer Church

9.00 – 9.30	Arrival & registration Welcoming coffee
9.30-10.00	Panel The Past & Future of Sen Piyer Complex in Galata Introduction : <ul style="list-style-type: none">● Deniz Mazlum Professor, Faculty of Architecture, Istanbul Technical University● Irem Güçlü Prifti Architect <i>History of the building Sen Piyer</i> <i>Ideas for the restoration and revitalization of Sen Piyer, with a more organic relation to the urban context</i>
10.00 - 11.30	Round table <ul style="list-style-type: none">● Paolo Girardelli (moderator) Professor of Art and Architectural History Department of History, Boğaziçi University● Claudio Monge Head of the Dominican Study Institute Istanbul● Cengiz Can Professor, Yıldız Technical University● Yonca Erkan Prof. Dr. UNESCO Chair, Management & Promotion of World Heritage Sites: New Media & Community Involvement and PhD Coordinator, Graduate Program on the Conservation of Cultural Heritage, Kadir Has University <i>Restoration theory</i> <i>Religious practice and tourism: Interpretation in the digital age</i>
11.30 - 12.00	Vernissage Fossati's exhibition in Sen Piyer Church
12.00 – 12.15	Concluding words of the conference <ul style="list-style-type: none">● Julien Thöni Consul General of Switzerland● Paolo Girardelli Professor of Art and Architectural History Department of History, Boğaziçi University● Yonca Erkan Prof.Dr. UNESCO Chair, Management & Promotion of World Heritage Sites: New Media & Community Involvement and PhD Coordinator, Graduate Program on the Conservation of Cultural Heritage, Kadir Has University
12.15 – 13.30	Light Lunch
14.30 – 15.30	Optional guided tour <i>by Paolo Girardelli, Professor of Art and Architectural History Department of History, Boğaziçi University</i>
16.00 – 16.15	Meeting point: Hagia Sofia visitor entrance Hagia Sofia, Darülfünun Reşit Paşa Türbesi

Bio of Panelists & Abstracts

Keynote

Cristoph Frank è professore ordinario di Storia della tradizione classica all'Accademia di Architettura (Università della Svizzera italiana). I suoi principali interessi di ricerca comprendono l'arte e l'architettura della prima età moderna, con un'attenzione particolare all'area del Mediterraneo.

Il più o meno della civiltà

Diplomazia internazionale, strategia, scienza e architettura nell'Impero ottomano dal XVII al XIX secolo

Istanbul è stato uno dei principali centri della diplomazia internazionale per larga parte della prima modernità. La sua posizione geopolitica, la sua inter nazionalità e la sua pluralità linguistica, come anche l'alto grado di scambi interreligiosi, ne hanno fatto il teatro ideale di una competizione internazionale, in cui le varie potenze si sono confrontate tra di loro e con la Sublime Porta. Il presente contributo ricorda una serie di iniziative archeologiche, ma al contempo anche politiche, che hanno formato in modo fondamentale le percezioni estetiche e le realtà architettoniche della capitale dell'Impero ottomano.

Keynote

Christoph Frank is full professor of the History of the Classical Tradition at the Accademia di Architettura (Università della Svizzera italiana). His main interests include Early Modern art and architecture with a particular focus on the Mediterranean.

The More or Less of Civilization

International Diplomacy, Strategy, Science and Architecture in the Ottoman Empire from the 17th to the 19th Centuries

Constantinople was one of the main centres of international diplomacy for much of the early modern period. Its geopolitical situation, its international and linguistic diversity as well as its high degree of inter-religious exchange made it an ideal stage for a cultural competition in which the various foreign powers projected onto the Sublime Porte as well as onto themselves. Hence, this contribution seeks to recall a number of archaeological and at the same time political initiatives, which have fundamentally shaped aesthetic perceptions and architectural presences in the capital city of the former Ottoman Empire.

Keynote

Кристоф Франк является профессором истории классической традиции в Академии архитектуры (Università della Svizzera italiana). Его основные интересы включают искусство и архитектуру раннего модерна с особым акцентом на Средиземноморье.

Более или менее цивилизации

Международная дипломатия, стратегия, наука и архитектура в Османской империи с семнадцатого до девятнадцатого веков

Константинополь был одним из главных центров международной дипломатии на протяжении большей части раннего Нового времени. Его геополитическое положение, его международное и языковое разнообразие, а также высокая степень межрелигиозного обмена сделали его идеальной площадкой для культурного соревнования, в котором различные иностранные державы проецировались как на Великую Порту, так и на самих себя. Таким образом, эта статья пытается напомнить о ряде археологических и в то же время политических инициатив, которые фундаментально сформировали эстетическое восприятие и архитектурное присутствие в столице бывшей Османской империи.

Keynote

Christoph Frank, Accademia di Architettura'da (Università della Svizzera italiana) Klasik Gelenek Tarihi profesöründür. Başlıca ilgi alanları arasında, özellikle Akdeniz'e odaklanan erken modern sanat ve mimari yer almaktadır.

Medeniyetin azi veya çoğu

Onyedinci yüzyıldan ondokuzuncu yüzyıla Osmanlı İmparatorluğu'nda Uluslararası Diplomasi, Strateji, Bilim ve Mimarlık

Konstantinopolis, erken modern dönemin çögünülgunda uluslararası diplomasisinin ana merkezlerinden biriydi. Jeopolitik durumu, uluslararası ve dilsel çeşitliliği ve aynı zamanda yüksek derecede dinler arası alışveriş, şehri çeşitli yabancı güçlerin Babı-Ali'ye olduğu kadar kendilerine de yansittığı kültürel bir rekabet için ideal bir sahne haline getirdi. Dolayısıyla bu katkı, eski Osmanlı İmparatorluğu'nun başkentindeki estetik algıları ve mimari varlıklarını temelden şekillendiren bir dizi arkeolojik ve aynı zamanda siyasi girişimi hatırlamayı amaçlamaktadır.

Panel 1

Architettura senza confini: da San Pietroburgo a Pera

Paolo Girardelli, professore ordinario nel Dipartimento di Storia dell'Università di Boğaziçi (Istanbul), è uno storico dell'arte e dell'architettura che lavora sul patrimonio multiculturale del Mediterraneo orientale durante il "lungo Ottocento".

Tra trasferimento e integrazione:

architetti europei a Pera
durante il lungo XIX secolo

Gaspare Fossati e il fratello Giuseppe operarono a Istanbul in due decenni di trasformazioni cruciali per il paesaggio urbano e architettonico della città. Questo intervento rifletterà sul ruolo degli architetti europei nel cambiamento in atto. Costruttori stranieri di varia formazione - tecnica o artistica, accademica o informale - non si limitarono a trasferire letteralmente forme e tipi occidentali, ma interagirono a diversi livelli con la cultura architettonica e urbana locale. Fino all'incendio del 1831, il loro contributo produsse un paesaggio complesso, fatto di sovrapposizioni e contaminazioni. Dopo il 1830, con l'emergere dei fratelli Fossati e di altre figure, cosa è cambiato e perché?

Yulia Ratomskaya è segretaria accademica del Museo di Stato di Architettura Shchusev a Mosca, autrice di varie pubblicazioni sull'architettura medievale russa, curatrice di mostre sull'architettura russa antica, di Bisanzio e di Venezia.

L'architetto Gaspare Fossati: la carriera in Russia

Nel 1833 delle connessioni familiari portarono il giovane architetto Gaspare Fossati allo studio di San Pietroburgo dell'architetto svizzero Luigi Rusca. Durante la progettazione di alcuni palazzi per la capitale, Fossati fu capace di ottenere la commissione per la progettazione di un nuovo tipo di costruzione: la stazione ferroviaria di Tsarskoye Selo, una delle tre stazioni della prima ferrovia in Russia e dove si trovava la residenza di campagna dello zar.

Panel 1

Architecture across borders from St Petersburg to Pera

Paolo Girardelli, full professor in the Department of History at Boğaziçi University (Istanbul), is an art and architectural historian working on the multi-cultural heritage of the eastern Mediterranean during the long 19th century.

Between transfer and integration:

European architects in Pera
during the long 19th century

Gaspare Fossati and his brother Giuseppe were active in Istanbul during two decades of crucial transformations in the urban and architectural landscape of the city. This presentation will assess the role of European architects in the process of change. Far from enacting a literal transfer of forms and types, foreign builders with diverse backgrounds – technical or artistic, academic or informal – engaged at different levels with the local architectural and urban culture. Until the fire of 1831, their contribution produced an ambivalent landscape of overlaps and hybridity. After the 1830's, what changed and why, with the emergence of the Fossati brothers and other figures?

Yulia Ratomskaya is academic secretary of the Shchusev State Museum of Architecture (Moscow), author of publications on Russian medieval architecture, curator of exhibitions on ancient Russian architecture, the architecture of Byzantium, Venice.

Architect Gaspare Fossati. Career in Russia

In 1833 family ties led the young architect Gaspare Fossati to the former studio of the Swiss-born architect Luigi Rusca in St Petersburg. During the design of palace projects for the capital Fossati was able to receive an order for the design of a new type of construction – a railway station building in Tsarskoye Selo – one of the three stations of the first railway in Russia, where the tsar's country residence was located.

Panel 1

Архитектура сквозь границы, от Санкт-Петербурга до Перея

Паоло Джирарделли, профессор кафедры истории Университета Богазичи (Стамбул), историк искусства и архитектуры, работает над исследованием многокультурного наследия Восточного Средиземноморья XIX века.

Междз заимствованием и интеграцией: европейские архитекторы в Перея в течение долгого XIX века

Гаспаре Фоскати и его брат Джузеппе активно работали в Стамбуле в течение двух десятилетий и сыграли важную роль в решавших преобразованиях городского и архитектурного ландшафта. В презентации дана оценка роли европейских архитекторов в ходе этих преобразований. Далекие от буквальной передачи форм и типов, иностранные строители с различным опытом работы взаимодействовали на разных технических, художественных, академических или неформальных уровнях с местной архитектурной и городской средой. До пожара 1831 года благодаря их деятельности появился неоднозначный ландшафт, полный заимствований и эклектики. Что и по каким причинам изменилось в Стамбуле после 1830-х годов с появлением братьев Фоскати и других архитекторов?

Юлия Ратомская-ученый секретарь Государственного музея архитектуры им. Щусева (г. Москва), автор публикаций по русской средневековой архитектуре, куратор выставок по древнерусской архитектуре, архитектуре Византии и Венеции.

Архитектор Гаспаре Фоскати. Карьера в России

В 1833 году семейные узы привели молодого архитектора Гаспара Фоскати в бывшую студию швейцарского архитектора Луиджи Руски в Санкт-Петербурге. Во время работы над дворцовыми объектами для столицы Фоскати смог получить заказ на проектирование здания нового типа – здания железнодорожного вокзала в загородной резиденции царя Царском Селе, одной из трех станций первой железной дороги в России.

Panel 1

Sınırlar ötesi mimarlık: St. Petersburg'dan Pera'ya

Boğaziçi Üniversitesi Tarih Bölümünden profesör **Paolo Girardelli**, 19. Yüzyılda Doğu Akdeniz'in çok kültürlü mirası üzerinde çalışan bir sanat ve mimarlık tarihçisidir.

Aktarım ve entegrasyon arasında: Uzun 19. yüzyıl boyunca Pera'daki Avrupalı mimarlar

Gaspare Fossati ve kardeşi Giuseppe, İstanbul'un önemli kentsel ve mimari dönüşümler yaşadığı yaklaşıklık yirmi yıllık dönemde şehirde faalди. Bu sunum, Avrupalı mimarların mevzubahis dönüşüm sürecindeki rolünü değerlendirecektir. Formların ve tiplerin birebir aktarılmasından çok, çeşitli formasyona (teknik veya sanatsal, akademik veya gayriresmi) sahip yabancı mimar/mühendis/müteahitler yerel mimari ve kentsel kültürle farklı şekillerde etkileşim kurmuşlardır. 1831 yangınına kadarki katkıları, kültürel alışverişi ve karmaşaklılığı ile göze çarpan bir kentsel imaj üretmişti. 1830'lardan sonra, Fossati kardeşlerin ve diğer isimlerin ortaya çıkmasıyla ne değişmiş ve neden değişmişti?

Yulia Ratomskaya, Shchusev Devlet Mimarlık Müzesi'nin (Moskova) akademik sekreteri, Rus ortaçağ mimarisine yazarının yazarı, eski Rus mimarisi, Bizans, Venedik mimarisi üzerine sergilerin küratörüdür.

Mimar Gaspare Fossati. Rusya'da bir kariyer

1833'te aile bağları genç mimar Gaspare Fossati'yi İsviçre doğumlu mimar Luigi Rusca'nın St. Petersburg'daki eski stüdyosuna götürdü. Başkent için saray projelerinin tasarımı sırasında Fossati, yeni bir inşaat türünün tasarımını için bir sipariş alabildi - Çar'ın kır sarayının bulunduğu Rusya'daki ilk demiryolunun üç istasyonundan biri olan Tsarskoye Selo'da bir tren istasyonu binası.

Dopo aver preparato il progetto per il palazzo della missione diplomatica russa a Istanbul per decisione dello zar Nicola I, Fossati ha sviluppato con successo la sua attività di architetto in Turchia.

Tuttavia non ha mai rotto i suoi legami con l'Accademia di Belle Arti russa. Già nel 1848 aveva fatto conoscere i suoi primi studi su Santa Sofia inviando a San Pietroburgo una collezione di disegni di quello straordinario monumento bizantino. Per questo motivo venne premiato con il titolo di Membro Libero Onorario dell'Accademia di Belle Arti russa.

Panel 2

I fratelli Fossati da Morcote a Istanbul

Lucia Pedrini Stanga è una storica dell'arte, svolge attività di ricerca indipendente, in particolare nel campo dell'emigrazione artistica. Su Gaspare Fossati ha curato una mostra e pubblicato diversi saggi.

Gaspare Fossati, architetto viaggiatore

Il focus è posto sul Fossati viaggiatore più che sul Fossati architetto. La cosa non sorprende perché la regione dei laghi prealpini da cui proviene è sempre stata una terra di viaggi e, nel caso di Fossati, luogo e origine di percorsi circolari. Ma qual è stata la molla che lo ha spinto a esercitare i propri talenti in giro per il mondo? Quando, cosa, come e perché? Sono queste le domande da porsi per tentare di capire non solo le tappe e gli obiettivi, ma anche in quale misura i viaggi abbiano influenzato il suo modo di pensare e di fare architettura.

Having become the designer of the Russian Diplomatic Mission building in Constantinople by the decision of Tsar Nicholas I, Fossati successfully created his architectural activity in Turkey.

However, he never broke relations with the Russian Academy of Arts. Already in 1848 he had reported on the first studies of St Sofia, having sent to St Petersburg a collection of drawings of a unique Byzantine monument, for which he was awarded the title of the Russian Academy of Arts Honorary Free Member.

Panel 2

Fossati Brothers from Morcote to Istanbul

Lucia Pedrini Stanga is an art historian and carries out independent research, particularly in the field of artistic emigration. She has curated an exhibition and published several essays on Gaspare Fossati.

Gaspare Fossati, travelling architect

The focus is more on Fossati the traveller than on Fossati the architect. This is not surprising because the region of the pre-alpine lakes from which he comes has always been a land of travel and, in Fossati's case, the place and origin of circular routes. But what was the driving force that led him to exercise his talents around the world? When, what, how and why? These are the questions we need to ask in order to try to understand not only the stages and objectives, but also the extent to which travel has influenced his way of thinking and doing architecture.

Будучи архитектором здания Российской дипломатической миссии в Константинополе по решению царя Николая I, Фоскати успешно развернул свою деятельность в Османской империи.

Однако он никогда не разрывал отношений с Российской академией художеств. Уже в 1848 году он сообщил о первых исследованиях Святой Софии и отправил в Санкт-Петербург коллекцию рисунков уникального византийского памятника, за что был удостоен звания почетного свободного члена Российской академии художеств.

Panel 2

Братья Фоскати: из Моркоты в Стамбул

Люсия Педрини Стanga – историк искусства. Она проводит независимые исследования, особенно в области художественной эмиграции. Она была куратором выставки и опубликовала несколько эссе о Гаспаре Фоскати.

Гаспаре Фоскати, путешествующий архитектор

Основное внимание уделяется путешественнику Фоскати, а не архитектуре Фоскати. Это неудивительно, потому что регион предальпийских озер, откуда он пришел, всегда был страной путешествий и, в случае Фоскати, местом и источником круговых маршрутов. Но что было движущей силой, побудившей его проявить свои таланты по всему миру? Когда, что, как и почему? Это вопросы, которые нам нужно задать, чтобы попытаться понять не только этапы и цели, но и то, в какой степени путешествия повлияли на его образ мышления и архитектуру.

Çar I. Nikola'nın emriyle Konstantinopolis/İstanbul'daki Rus Diplomatik Misyonu binasının tasarımcısı olan Fossati, mimari çalışmalarını Türkiye'de başarıyla oluşturmuştur.

Ancak, Rus Sanat Akademisi ile ilişkilerini asla kesmedi. Henüz 1848'de, Ayasofya'nın ilk çalışmalarını rapor edip St.Petersburg'a eşsiz bir Bizans anıtının çizimlerinden oluşan bir koleksiyon göndererek, Rusya Sanat Akademisi Onursal Özgür Üyesi unvanını almıştır.

Panel 2

Fossati Kardeşler, Morcote'den İstanbul'a

Lucia Pedrini Stanga bir sanat tarihçisidir ve özellikle sanatsal göç alanında bağımsız araştırmalar yürütmektedir. Gaspare Fossati üzerine bir serginin kuratórlüğünü yaptı ve birkaç makale yayınladı.

Gaspare Fossati, gezgin mimar

Odak noktası, mimar Fossati'den ziyade gezgin Fossati'dır. Bu şaşırtıcı değildir çünkü memleketi Alplerin eteğindeki göller bölgesi her zaman bir seyahat ülkesi ve Fossati'nin örneğinde, dairesel rotaların hem yeri hem kökeni olmuştur. Ama onu yeteneklerini dünya çapında değerlendirmeye itici güç neydi? Ne zaman, ne, nasıl ve neden? Sadece aşamaları ve amaçları değil, seyahatlerin mimarlığı düşünme ve yapma şeklini ne ölçüde etkilediğini anlamaya çalışmak için bunların sorulması gerekiyor.

Daniela Mondini è professoressa ordinaria all'Accademia di architettura (Università della Svizzera italiana). I suoi interessi riguardano l'arte e l'architettura paleocristiana e medievale in particolare della città di Roma.

L'esperienza romana di Gaspare Fossati (1827-1833)

Durante il suo soggiorno a Roma Gaspare Fossati completa la sua formazione di architetto studiando gli edifici antichi. Oltre alle vedute litografiche, che realizza per vivere, si può osservare nei suoi disegni una particolare attenzione agli aspetti della costruzione, della decorazione ma anche del restauro dei monumenti romani. I primi decenni dell'Ottocento sono segnati da un'intensa attività antiquaria a Roma, dagli scavi archeologici e dalle prime significative campagne di restauro. Il contributo fornisce approfondimenti sul processo di appropriazione del vocabolario antico e su come questa esperienza emerga nell'opera matura di Fossati architetto.

Daniela Mondini is full professor at the Accademia di architettura (Università della Svizzera italiana). Her interests include Early Christian and Medieval art and architecture with a particular focus on the city of Rome.

Gaspare Fossati's Rome Experience (1827-1833)

During his stay in Rome Gaspare Fossati completed his training as an architect by studying ancient buildings. In addition to the lithographic vedute, which he produced for a living, a special attention to aspects of construction, decoration but also restoration of Roman monuments can be observed in his drawings. The first decades of the 19th century were marked by an intense antiquarian activity in Rome, as numerous archaeological excavations and the first significant restoration campaigns were carried out. The contribution provides insights into the appropriation process of the ancient vocabulary and how this experience emerges in Fossati's mature work.

Mert Pekdogdu, laureato in storia presso l'Università di Boğaziçi, ha un Master dall'Università di Venezia. Attualmente è studente di Master a Boğaziçi, si occupa di migrazioni italiane nel mediterraneo, e traduce le lettere da Istanbul di Domenico Sestini per un'edizione turca.

Fossati negli archivi ottomani

La maggior parte delle fonti ottomane sull'attività di Gaspare Fossati a Istanbul nell'era di Abdülmecid sono ancora da esplorare, a differenza di quelle italiane e svizzere. Significativamente, molto poco è stato scoperto sulla vita privata dell'architetto e i suoi contatti nella cità, al di là delle sue opere architettoniche. In questa presentazione, discuterò il tentativo di acquisto di una casa di Gaspare Fossati a Pera, vicino ad uno dei suoi capolavori, l'ambasciata russa. Il rifiuto opposto dal sultano a questo progetto, nonostante il sostegno del Gran Visir, sarà valutato nel contesto delle preoccupazioni imperiali per la trasformazione di Pera nel XIX secolo, evidente nella documentazione; si trarranno infine alcune conclusioni sui limiti dell'influenza dell'architetto nei circoli del palazzo.

Mert Pekdogdu obtained his BA in History from Boğaziçi University, and a Master's degree from the University of Venice. Currently, he is a graduate student of History at Boğaziçi. He works on Italian migration in the Mediterranean, and translates Domenico Sestini's Istanbul letters for a Turkish edition.

Fossati in the Ottoman Archives

Most of the Ottoman sources on Gaspare Fossati's activities in Abdülmecid-era-Istanbul are yet to be explored, unlike the Italian and Swiss ones. Significantly, very little has been uncovered on the architect's private life and networks in the city beyond his extensive architectural undertakings. In this presentation, I will discuss Gaspare Fossati's house purchase attempt in Pera near one of his masterpieces, the Russian Embassy. Possible implications of the sultan's denial to the plan despite the Grand Vizier's backing will be addressed around the imperial concerns on Pera's mid-19th century transformation evident in documentation, and a few conclusions will be reached about the limits to the architect's influence on the palace circles.

Даниэла Мондини, профессор Академии архитектуры (Итальянский университет Свиццера). В сферу ее интересов входит раннехристианское и средневековое искусство и архитектура с особым акцентом на город Рим.

Римский опыт Гаспара Фоскати (1827-1833)

Во время своего пребывания в Риме Гаспаре Фоскати завершил свое обучение в качестве архитектора. Его специализацией была античная архитектура. В дополнение к выполненным в стиле ведуту литографиям, изготавлением которых он зарабатывал на жизнь, в его рисунках можно наблюдать особое внимание к различным аспектам строительства, отделки, а также реставрации римских памятников. Первые десятилетия XIX века были отмечены интенсивной деятельностью по изучению античности в Риме, где были проведены многочисленные археологические раскопки и первые значительные реставрационные кампании. Исследование дает представление о процессе освоения архитектором традиций древности, и о том, как этот опыт проявился в дальнейшем в зрелом творчестве Фоскати.

Мерт Пекдогду получил степень бакалавра истории в Университете Богазичи и степень магистра в Венецианском университете. В настоящее время он является аспирантом исторического факультета Богазичи. В сферу его научных интересов входит итальянская миграция в Средиземноморье, перевод и издание стамбульских писем Доменико Сестини.

Фоскати в османских архивах

Большинство османских источников о деятельности Гаспара Фоскати в Стамбуле эпохи Абдулмеджида еще предстоит изучить, в отличие от итальянских и швейцарских. Примечательно, что, помимо разносторонней деятельности архитектора, очень мало изучена его частная жизнь и связи архитектора в городе. В настоящей презентации рассказывается о попытке Гаспара Фоскати купить дом в Пере рядом с одним из его шедевров - Российским посольством. Возможные последствия отказа султана от плана, несмотря на поддержку великого визиря, будут рассмотрены на основании архивных исследований в связи с проблемами, связанными с преобразованием Пере в середине XIX века, сделаны также несколько выводов о пределах влияния архитектора на дворцовые круги.

Daniela Mondini, Mimarlık Akademisi'nde (İtalyan İsviçre Üniversitesi) tam kadrolu profesördür. İlgi alanları, özellikle Roma kentindeki erken Hristiyan ve ortaçağ sanatı ve mimarisini kapsar.

Gaspare Fossati'nin Roma deneyimi (1827-1833)

Gaspare Fossati Roma'da kaldığı süre boyunca eski binaları inceleyerek mimari eğitimini tamamladı. Yaşamını sağlamak için çizdiği litografik görünümlere ek olarak, çizimlerinde inşaat, dekorasyon ve aynı zamanda Roma anıtlarının restorasyonuna yönelik özel bir ilgi gözlemlenebilir. On dokuzuncu yüzyılın ilk on yılları, Roma'daki yoğun antikacı faaliyeti, arkeolojik kazılar ve ilk önemli restorasyon kampanyaları ile bilinmektedir. Katkı, eski kelime dağarcığının benimsenme sürecine ve bu deneyimin mimar olarak Fossati'nin olgunluk çalışmasında nasıl ortaya çıktığına dair öngörü sağlar.

Mert Pekdoğdu lisans derecesini Boğaziçi Üniversitesi Tarih Bölümünden, yüksek lisans derecesini ise Venedik Üniversitesinden aldı. Halen Boğaziçi Üniversitesi Tarih Bölümünde yüksek lisans öğrencisi olup Domenico Sestini'nin İstanbul mektuplarını Türkçeye kazandırmaktadır.

Osmanlı Arşivlerinde Fossati

Gaspare Fossati'nin Abdülmecid dönemi İstanbul'un daki faaliyetlerini havi Osmanlı belgelerinin çoğu, İtalyan ve Fransız belgelerinin aksine halen açığa çıkarılmamıştır. Dikkat çeken bir husus, Fossati'nin mimari faaliyetlerinin ötesinde şehirdeki özel yaşıntısı ve kurduğu bağlantılarla dair çok az bilgiye sahip olduğumuzdur. Bu sunumda, mimarın Beyoğlu'nda, başyapıtlarından biri olan Rusya sefareti yakınlarında ev satın alma girişimini tartışacağım. Sadrazamın açık desteğine rağmen Sultan'ın bu girişime kesin olarak engel olması, Osmanlı yönetiminin Beyoğlu'nun 19.yy ortasındaki dönüşümüne dair belgelerde açıkça ifade edilen endişeleri bağlamında ele alınacak. Sonuçta ise mimarın Osmanlı eliti üzerindeki nüfuzun sınırlarına dair bazı değerlendirmeler sunulacak.

Panel 3

Dal passato al presente: monumenti antichi, il restauro di Santa Sofia e il progetto per il Darülfünun

Irina Kasimova è seconda segretaria dell'ambasciata della Federazione Russa ad Ankara, autrice dei libri "Emigrati bielorussi a Pera", "Il Palazzo Russo a Istanbul" e "Tracce russe ad Ankara" (coautrice con Alexander Epifanov).

Il Palazzo Russo a Istanbul, progettato dall'architetto Gaspare Fossati

Il Palazzo Russo a Istanbul, progettato dall'architetto Gaspare Fossati, è uno dei più rilevanti monumenti storici ed architettonici nel centrale quartiere europeo di Beyoğlu. Costruito tra il 1839 e il 1845 sotto la supervisione dell'ambasciatore russo Apollinariy Butenev, è uno straordinario esempio di complesso architettonico nello stile del classicismo russo, il solo monumento architettonico eretto all'epoca di Nicola I che si è conservato praticamente immodificato fino ai nostri giorni. La relazione, sulla base di documenti di archivio poco conosciuti, ricostruisce la storia del palazzo, le caratteristiche della sua decorazione d'interni e anche alcuni eventi storici inestricabilmente legati ad esso.

Silvia Pedone è una storica dell'arte e bizantinista. Tra i suoi principali interessi: la scultura bizantina dell'Asia Minore, l'uso e la percezione del colore nell'arte bizantina e la topografia di Costantinopoli e i suoi monumenti attraverso la documentazione ottocentesca. Attualmente lavora presso l'Accademia dei Lincei di Roma ed è membro del centro studi DoSt-I.

Città con vista: i fratelli Fossati e la Costantinopoli bizantina

Quando i fratelli Fossati pubblicarono l'articolo intitolato Rilievi storico-artistici sull'Architettura bizantina (1890), avevano già completato il difficile restauro di Hagia Sofia, pubblicato il famoso volume Ayasofya (1852) e accresciuto la loro reputazione professionale con prestigiose commissioni. Il saggio, come indicato nella breve introduzione firmata da Giuseppe Fossati, ambiva ad arricchire la conoscen-

Panel 3

From the past to the present: the ancient monuments, the restoration of Hagia Sophia and the project for the Darülfünun

Irina Kasimova is Second Secretary of the Embassy of the Russian Federation in Istanbul, author of the books "White Russian Emigres in Pera", "The Russian Palace in Istanbul" and "Russian traces in Ankara" (co-authored with Alexander Epifanov).

The Russian Palace in Istanbul, designed by architect Gaspare Fossati

The Russian Palace in Istanbul, designed by architect Gaspare Fossati, is one of the most notable historic and architectural monuments in the central European district of Beyoglu. Built in 1839-1845 under Russian ambassador Apollinariy Butenev, it is an outstanding example of a palace ensemble in the style of Russian classicism, the only architectural monument erected during the epoch of Nikolas I that has survived to this day practically unchanged. The report, drawn up on the basis of lesser-known archive documents, covers the history of the construction of the architectural complex, the features of its interior decoration, as well as some historical events inextricably linked with it.

Silvia Pedone is an Art historian and Byzantinist. Her main topics are the Byzantine sculpture in the Mediterranean area, the use and perception of color in Byzantine Art, the topography of Constantinople and its monuments through the experience and documents by western voyagers. She works at the Accademia Nazionale dei Lincei in Rome and is also a member of Dost-I (Dominican Study Institute Istanbul).

A City with a View: the Fossati Brothers and the Byzantine Constantinople

When the Fossati brothers published an article entitled Rilievi storico-artistici sull'Architettura bizantina (1890) they had already completed the complex restoration works of the Hagia Sofia, published the famous volume Ayasofya (1852), and expanded their reputation in the professional field with prestigious commissions. The essay, as indicated in the short introduction signed by Giuseppe Fossati, aimed

Panel 3

Из прошлого в настоящее: памятники старины, реставрация собора Святой Софии и проект Дарюльфюнун

Касимова Ирина, второй секретарь Посольства России в Турции, автор книг «По местам белой эмиграции в стамбульском районе Пера», «Русский дворец в Стамбуле», «Русский след в Анкаре» (в соавторстве с А.А.Епифановым).

Русский дворец в Стамбуле

Русский дворец в Стамбуле, сооруженный по проекту архитектора Гаспаре Фоссати, является одним из наиболее примечательных в историческом и архитектурном плане памятников центрального европейского района Бейоглу. Построенный в 1839-1845 гг. при российском после А.П.Бутеневе, он представляет собой выдающийся образец дворцового ансамбля в стиле русского классицизма, единственный архитектурный памятник николаевской эпохи, дошедший до наших дней практически без изменений. В докладе, составленном с опорой на малоизвестные архивные документы, подробно освещается история возведения архитектурного комплекса, особенности его интерьера и внутреннего убранства, а также некоторые исторические события, неразрывно связанные с ним.

Сильвия Педоне, искусствовед и византинист. Сфера ее научных интересов -византийская скульптура в Средиземноморье, использование и восприятие цвета в византийском искусстве, топография Константинополя и его памятников на основе опыта и документов западных путешественников. Она работает в Национальной академии искусств Линчей в Риме, а также является членом Института доминиканских исследований в Стамбуле.

Город с видом: братья Фоссати и византийский Константинополь

Когда братья Фоссати опубликовали свое исследование «Историко-художественное значение византийской архитектуры» (1890), они уже завершили сложные реставрационные работы собора Святой Софии и издали свой знаменитый том «Ая София» (1852) и расширили свою репутацию в профессиональной сфере при помощи помощью престижных заказов. Эссе, как указано в кратком введении, подписанном

Panel 3

Geçmişten günümüze: antik anıtlar, Ayasofya restorasyonu ve Darülfünun projesi

İrina Kasimova 2. Katip Rusya Ankara Büyükelçiliği, 'Pera'da Beyaz Ruslar', 'İstanbul'da bir Rus Sarayı' ve (Alexander Epifanov ile birlikte) 'Ankara'da Rus İz'i adlı kitapların yazarı.

Mimar Gaspare Fossati'nin tasarladığı İstanbul'daki Rus Sarayı

Mimar Gaspare Fossati'nin tasarladığı İstanbul'daki Rus Sarayı, Orta Avrupa semti Beyoğlu'ndaki en önemli tarihi ve mimari anıtlardan biridir. Rus büyikelçisi Apollinariy Butenev zamanında 1839-1845'te inşa edilen yapı, Rus klasisizmi tarzında bir saray topluluğunun seçkin bir örneğidir ve I. Nikolas döneminde yapılan ve bugüne neredeyse hiç değişmeden ayakta kalan tek mimari anıttır. Az bilinen arşiv belgelerine dayanarak hazırlanan rapor, mimari kompleksin yapım tarihini, iç dekorasyonunun özelliklerini ve yapının ayrılmaz bir parçası olan bazı tarihi olayları kapsar.

Silvia Pedone bir sanat tarihçisi ve Bizans bilimcidir. Ana konuları, Akdeniz bölgesindeki Bizans heykeltıraşlığı, Bizans sanatında renk kullanımı ve algısı, batılı seyyahların deneyim ve belgeleri üzerinden Konstantinopolis'in topografyası ve anıtlarıdır. Roma'da Accademia Nazionale dei Lincei'de çalışmaktadır ve aynı zamanda Dost-I (Dominikan Araştırma Enstitüsü, İstanbul) üyesidir.

Manzaralı Bir Şehir: Fossati Kardeşler ve Bizans Konstantinopoli

Fossati kardeşler, Bizans mimarisine tarihi-sanatsal kabartmalar (1890) başlıklı bir makale yayıldıklarında, Ayasofya'nın karmaşık restorasyon çalışmalarını tamamlamış, ünlü Ayasofya (1852) cildini yayımlamış ve prestijli komisyonlar ile profesyonel alanda itibarını genişletmişlerdi. Giuseppe Fossati tarafından imzalanan kısa girişte belirtildiği gibi makale, Bizans mimarisile ilgili bilgileri anıt-

za dell'architettura bizantina a partire dalla studio diretto dei monumenti, attraverso misurazioni più precise e metodi più moderni. Questa fu una scelta metodologica che solo dalla metà del XIX secolo avrebbe creato le basi per una conoscenza di prima mano, non mediata da interpretazioni testuali, resoconti di viaggio o altre fonti indirette.

Il presente contributo vuole sottolineare il ruolo dei fratelli Fossati nella conoscenza dei monumenti religiosi bizantini di Costantinopoli e a comprendere meglio il loro peculiare punti di vista, tra esigenze professionali, curiosità storia e interessi personali.

Zeynep Aktüre è un'architetta restauratrice che insegna progettazione architettonica, storia e conservazione. I suoi recenti interessi di ricerca riguardano la politica di conservazione, principalmente nel quadro del Programma UNESCO per il patrimonio mondiale.

Il restauro fossatiano di Hagia Sofia, Istanbul nel suo contesto storico: una panoramica palinsestica

Sin dalla sua costruzione iniziale, Hagia Sofia a Istanbul ha subito diversi interventi di riparazione, rafforzamento o trasformazione sotto differenti regimi culturali. Questo articolo, adottando il quadro concettuale del prospettivismo temporale come delineato dall'archeologo britannico Geoff Bailey e usando la metafora dei palinsesti (vero, spaziale, temporale, cumulativo e di significato), cerca di interpretare il restauro dei 1847-49 di Gaspare e Giuseppe Fossati confrontandoli con gli interventi precedenti e successivi, per sottolineare la loro specificità come atti di muscificazione, mitopoiesi, riconfigurazione spaziale e reinvenzione stilistica, come anche di conservazione, documentazione, mantenimento e rinnovamento.

to integrate the knowledge of Byzantine architecture starting from the direct study of the monuments, through more precise measurements and modern instrumentation. That was a methodological choice that only from the mid-19th century would have created the basis for first-hand knowledge, not mediated by textual interpretations, travelers' reports or other indirect sources.

The present contribution aims to point out the role of the Fossati brothers in the knowledge of the religious Byzantine monuments of Constantinople, and to better understand their peculiar point of view, between professional needs, historical curiosity and personal interests.

Zeynep Aktüre is a restoration architect teaching architectural design, history and conservation. Her current research focuses on politics of conservation mainly in the framework of UNESCO's World Heritage Programme.

Fossati Restorations of Hagia Sophia, Istanbul in Historical Context: A Palimpsestic Overview

Since its initial construction, the Hagia Sophia in Istanbul has been subjected to many interventions to repair, strengthen, or transform it under different cultural regimes. This paper attempts to interpret the 1847-49 Gaspare and Giuseppe Fossati restorations in the context of these earlier and later interventions to highlight their singularities as acts of museumification, mythmaking, spatial reconfiguration, and stylistic reinvention as much as of conservation, documentation, maintenance, and renovation. This is done by adopting the framework of time perspectivism as outlined by the British archaeologist Geoff Bailey using the metaphor of palimpsests – true, spatial, temporal, cumulative, and palimpsests of meaning.

Джузеppe Фоссати, было направлено на интеграцию знаний о византийской архитектуре, начиная с непосредственного изучения памятников, а также при помощи точных измерений современными приборами. Это был методологический выбор, который только с середины XIX века создавал основу для получения знаний из первых рук, не опосредованных текстуальными интерпретациями, отчетами путешественников или другими косвенными источниками.

Настоящее исследование посвящено вкладу братьев Фоссати в изучение религиозных византийских памятников Константинополя и формированию их особой точки зрения на предмет, благодаря их профессиональной заинтересованности, личному и историческому любопытству.

Зейнеп Актюре, архитектор-реставратор, преподает архитектурный дизайн, историю и консервацию памятников. В настоящее время ее интересов входит политика охраны культурного наследия в рамках программы Всемирного наследия ЮНЕСКО.

Реставрация Фоссати собора Святой Софии в Стамбуле в историческом контексте: Палимпсестический обзор

С момента своего первоначального строительства собор Святой Софии в Стамбуле подвергался многочисленным вмешательствам с целью его ремонта, укрепления или преобразования в соответствии с различными культурными традициями. В этой статье предпринята попытка интерпретировать реставрации 1847-49 годов Гаспаре и Джузеппе Фоссати в контексте этих ранних и более поздних вмешательств, чтобы подчеркнуть их особенности как актов музеефикации, мифотворчества, пространственной реконфигурации и стилистического переосмыслиения, а также сохранения, документирования, технического обслуживания и реконструкции. Это делается путем применения концепции временной перспективы, изложенной британским археологом Джоффром Бейли, с использованием метафоры палимпсестов – истинных, пространственных, временных, кумулятивных и палимпсестов смысла.

ların doğrudan incelenmesinden başlayarak, daha kesin ölçümler ve modern enstrümantasyon yoluyla birleştirmeyi amaçladı. Bu, yalnızca on dokuzuncu yüzyılın ortalarından itibaren, metinsel yorumlar, gezgin raporları veya diğer dolaylı kaynakların aracı olmadığı ilk elden bilginin temelini oluşturabilecek metodolojik bir seçimdi.

Bu katkı, Fossati kardeşlerin Konstantinopolis'in Bizans'ın dini anıtlarının bilgisindeki rolüne işaret etmeyi ve mesleki ihtiyaçlar, tarihsel merak ve kişisel çıkarlar arasındaki kendine özgü bakış açısını daha iyi anlamayı amaçlamaktadır.

Zeynep Aktüre (mimar, restorasyon uzmanı) mimari koruma, tasarım ve mimarlık tarihi dersleri vermektedir. Güncel araştırmaları özellikle UNESCO'nun Dünya Miras Programı çerçevesindeki koruma politikalarına odaklıdır.

Tarihsel Bağlamı İçinde İstanbul Ayasofya'nın Fossati Restorasyonları: Parşömen Mecazi Çerçeveinden Bir Bakış

İstanbul'daki Ayasofya, inşa edilmesinden bu yana farklı kültür politikaları altında onarım, güçlendirme veya dönüştürmeye yönelik çok sayıda müdahale görmüştür. Bu bildiride 1847-49 Gaspare ve Giuseppe Fossati restorasyonlarının belgeleme, bakım, koruma ve yenileme kadar müzeleştirme, efsaneleştirme, mekâni yeniden yapılandırma ve yeniden mimari üslup icat etme eylemleri olma özelliklerine işaret etmek amacıyla, bu daha erken ve geç müdahaleler bağlamında yorumlanması denenmektedir. Bu deneme, İngiliz arkeolog Geoff Bailey tarafından (harfi, mekânsal, zamansal, birimli ve anlam olarak) yeniden yazılmış parşömen (palimpsest) mecazi kullanılarak oluşturulan zaman bakış açısından (time perspectivism) çerçevesi benimsenerek yapılmaktadır.

Göksun Akyürek è un'architetta e storica dell'architettura, che lavora sulla produzione architettonica del XIX e XX secolo di varie dimensioni e contesti, concentrando soprattutto su Istanbul e la Turchia. Attualmente insegna progettazione architettonica e storia dell'architettura all'Università Bahçeşehir di Istanbul.

Gaspare Fossati e il Darülfünun: costruire un monumento per la prima università ottomana a Istanbul (1846-63)

Gaspare Fossati è uno degli attori chiave quando si tratta della nascita di nuove idee architettoniche nella Istanbul della metà del XIX secolo. La sua vasta produzione architettonica, che include sia progetti costruiti che no, rivela una significativa conoscenza dell'ambiente culturale e politico della capitale ottomana. L'edificio del Darülfünun, un monumento nuovo per la prima università ottomana nel cuore della Istanbul storica, può essere considerato uno dei suoi progetti più rilevanti quanto intricati, che si è materializzato in un lungo periodo di tempo. Questa presentazione, alla luce dei documenti ufficiali dagli archivi ottomani e dai registri dello stesso Fossati, discuterà il ruolo cruciale di Fossati durante il periodo in cui il Darülfünun è stato immaginato e costruito.

Göksun Akyürek is an architect and architectural historian, working on 19th and 20th century architectural productions of various scales and contexts, mostly focusing on Istanbul and Turkey. Currently, she teaches architectural design and architectural history at Bahçeşehir University in Istanbul.

Gaspare Fossati and the Darülfünun: Building a Monument for the First Ottoman University in Istanbul (1846-63)

Gaspare Fossati is one of the key actors when it comes to addressing the birth of new architectural ideas in mid-19th century Istanbul. His extensive architectural work, which includes both built and unbuilt projects, reveal significant information about the Ottoman capital's cultural and political milieu. The Darülfünun building, a new monument to the first Ottoman university in the heart of historic Istanbul, may be one of his most conspicuous yet intricate projects, materialised over a long period. In light of official documents from the Ottoman Archives and Fossati's own records, this presentation will discuss the crucial role of Fossati during the time when the Darülfünun building was envisioned and built.

Гексун Акюrek-архитектор и историк архитектуры, работающий над архитектурными произведениями XIX-XX веков различных масштабов и контекстов, в основном фокусируясь на Стамбуле и Турции. В настоящее время она преподает архитектурный дизайн и историю архитектуры в Университете Бахчешехир в Стамбуле.

Гаспаре Фоскати и Дар уль-фюнун: Строительство здания первого Османского университета в Стамбуле (1846-63)

Гаспаре Фоскати является одним из ключевых действующих лиц, когда речь заходит о рождении новых архитектурных идей в Стамбуле середины XIX века. Его обширная архитектурная работа, включающая как построенные, так и недостроенные проекты, раскрывает важную информацию о культурной и политической среде османской столицы. Здание Дар уль-фюнун - первого османского университета в самом сердце исторического Стамбула, может быть одним из его самых заметных и сложных проектов, реализованных в течение длительного периода. В свете официальных документов из османских архивов и собственных записей Фоскати в этой презентации повествуется о решающей роли Фоскати в проектировании и постройке здания Дар уль-фюнун.

Göksun Akyürek mimar ve mimarlık tarihçisi olarak özellikle on dokuzuncu ve yirminci yüzyıl İstanbul ve Türkiye'sine odaklanan, farklı ölçek ve bağamlara ait mimari üretimler üzerine çalışmaktadır. Halen İstanbul'da, Bahçeşehir Üniversitesi'nde mimari tasarım ve mimarlık tarihi dersleri vermektedir.

Gaspare Fossati ve Darülfünun: İstanbul'da İlk Osmanlı Üniversitesi için Bir Anıt İnşa Etmek (1846-63)

Gaspare Fossati on dokuzuncu yüzyıl İstanbul'unda yeni mimari fikirlerin ortaya çıkışında etkin aktörlerden biridir. Gerçekleştirilmiş olan ya da olmayan çok sayıda çalışması, Osmanlı başkentinin kültürel ve siyasi ortamı hakkında önemli bilgiler sunar. Eski İstanbul'un merkezinde, ilk Osmanlı üniversitesi için bir anıt olarak, uzun bir süreçte inşa edilen Darülfünun binası, mimarin en görünürlük ancak zorlu projelerinden biridir. Bu çalışmada, Fossati'nın Darülfünun yapısının tasarlanması ve inşası esnasındaki önemli rolü, Osmanlı Arşivlerinden belgeler ve Fossati'nın kendi kayıtları ışığında tartışılmaktadır.

Panel

Il passato e il futuro del complesso di Sen Piyer a Galata

Introduzione

Irem Güclü Prifti è un'architetta restauratrice laureata al Politecnico di Istanbul con una tesi sulla chiesa di Sen Piyer a Galata. Ha studiato un anno al Politecnico di Milano come studente Erasmus. Ha iniziato la sua carriera professionale presso la ditta Teget Architecture, ha lavorato per l'impresa di costruzioni DKD e attualmente lavora per I-AM Istanbul.

Deniz Mazlum si è diplomata presso il Politecnico di Istanbul, facoltà di architettura, dove ha conseguito anche il suo dottorato e attualmente è docente. Le aree principali della sua ricerca sono l'uso dei documenti d'archivio ottomani nel campo della conservazione architettonica, la terminologia architettonica e la storia e teoria della conservazione architettonica. È membro del comitato nazionale turco ICOMOS.

La storia dell'edificio Sen Piyer

Idee per il restauro e la rivitalizzazione di Sen Piyer, con una relazione più organica con il contesto urbano

La chiesa di Sen Piyer (1843) è stata progettata dall'architetto Gaspare Fossati e si trova nel cuore di Galata. L'edificio, che appartiene ai frati domenicani e che è tuttora utilizzato a fini di culto, è parte di un sito di circa 4000 m². Oltre al suo valore architettonico, la chiesa è una parte importante del patrimonio culturale di Galata e Istanbul. Le proposte di restauro, mantenendo la funzione originale della chiesa, devono prendere in considerazione anche l'insieme del sito.

Il restauro della chiesa dovrebbe essere pianificato tenendo in rigorosa considerazione la rapida trasformazione urbana e sociale della città, insieme ad elementi di difficoltà come la statuto dei frati in Turchia, le barriere e procedure burocratiche e le limitate disponibilità economiche. Il progetto di conservazione dovrebbe includere le dimensioni urbana, culturale e sociale, oltre agli interventi architettonici, sviluppato un approccio globale.

Panel

The Past & Future of Sen Piyer Complex in Galata

Introduction

Irem Güclü Prifti is a restoration architect, graduated from Istanbul Technical University restoration program with her master thesis on Saint Pierre Church in Galata. She studied one year in Politecnico di Milano with an Erasmus scholarship and she received her bachelor's degree from Istanbul Technical University, department of architecture. She started her professional career in Teget Architecture firm and also worked in DKD Construction Company. Currently she works in I-AM Istanbul.

Deniz Mazlum graduated from Istanbul Technical University, Faculty of Architecture. She received her MSc and PhD degrees from the same university. She currently is an academic staff member in the same faculty. The use of Ottoman archival documents in the field of architectural conservation, Ottoman architectural terminology and architectural conservation theory and history are her main research topics. She is a member of the ICOMOS Turkish National Committee.

History of the building Sen Piyer

Ideas for the restoration and revitalization of Sen Piyer, with a more organic relation to the urban context

The Sen Piyer Church (1843) designed by architect Gaspare Fossati is located in the heart of Galata. The building, belonging to the Catholic Dominican Order, rises as a part of the site within an approximately 4000 square meters land area and is still used for worship. Beside its architectural value, the church building has been a significant part and witness of the cultural heritage of Galata and Istanbul. Preserving its original function, the building should be evaluated all together with the other buildings in the site and conservation proposals should be developed accordingly. The restoration of the church should be planned rigorously considering the rapid urban and social change of the city along with the challenging factors such as the foreigner status of Dominican Brothers in Turkey, the bureaucratic barriers and procedures with financial distress. The conservation project should include urban, cultural and social dimensions beside the architectural interventions while developing a comprehensive approach.

Panel

Прошлое и будущее комплекса Сен Пиер в Галате

Знакомство

İrem Güçlü Prifti - архитектор-реставратор, окончила программу реставрации Стамбульского технического университета, защитив кандидатскую диссертацию о церкви Сен-Пьер в Галате. Проучившись один год в Миланском политехническом университете со стипендией Erasmus, она получила степень бакалавра в Стамбульском техническом университете, факультет архитектуры. Начав профессиональную карьеру в архитектурной фирме Тегет, она также работала в строительной компании DKD. В настоящее время она работает в I-AM Istanbul.

Deniz Mazlum окончил факультет архитектуры Стамбульского технического университета. Она получила степень магистра и доктора философии в том же университете. В настоящее время она является преподавателем того же факультета. Использование османских архивных документов в области сохранения архитектуры, османская архитектурная терминология, теория и история сохранения архитектуры являются основными темами ее исследований. Дениз Мазлум является членом Турецкого национального комитета ИКОМОС.

История здания церкви Св. Петра

Идеи по восстановлению и возрождению церкви Св. Петра с более органичной привязкой к городскому контексту

Церковь Св. Петра (Сен-Пиер, 1843), спроектированная архитектором Гаспаре Фоскати, расположена в самом центре Галаты. Здание, принадлежащее католическому ордену Доминиканцев, возвышается на участке площадью около 4000 м², в нем проводятся богослужения. Помимо своей архитектурной ценности, здание церкви является важной частью и свидетелем культурного наследия Галаты и Стамбула. Сохраняя свою первоначальную функцию, здание должно быть оценено вместе с другими зданиями на участке, и предложения по сохранению должны быть разработаны соответствующим образом. Восстановление церкви должно быть тщательно спланировано с учетом быстрых городских и социальных изменений в городе, а также таких сложных факторов, как статус доминиканских братьев-иностранных в Турции, бюрократические барьеры и процедуры, связанные с финансовыми трудностями. Проект по сохранению должен включать городские, культурные и социальные аспекты, помимо архитектурных вмешательств, при разработке комплексного подхода.

Panel

Galata'daki Sen Piyer Kompleksinin Geçmişi ve Geleceği

Giriş

İrem Güçlü Prifti 1987 yılında İzmir'de doğmuştur. Lisans eğitiminin bir yılını Politecnico di Milano Üniversitesi'nde Erasmus bursuyla tamamlayıp 2010 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık bölümünden mezun olmuştur. Teget Mimarlık'da başlayan meslek hayatına, DKD Yapı'da devam ederken kabul edildiği İstanbul Teknik Üniversitesi Restorasyon bölümü yüksek lisans programını 2017 yılında tamamlamıştır.

2014 yılından beri I-AM firmasında çalışmaktadır.

Deniz Mazlum, lisans, yüksek lisans ve doktora eğitimlerini İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde tamamladı. Aynı Fakültede öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Osmanlı arşiv belgelerinin mimari koruma alanında kullanımı, Osmanlı mimarlık terminolojisi ve mimari koruma kuramı ve tarihi ana araştırma konularıdır. ICOMOS Türkiye Milli Komitesi üyesidir.

Sen Piyer Binasının Tarihçesi

Kentsel bağlamla daha organik bir ilişki içinde, Sen Piyer'in restorasyonu ve yeniden canlandırılması için fikirler

Mimar Gaspare Fossati'nın tasarladığı Sen Piyer Kilisesi (1843) Galata'nın kalbinde yer almaktadır. Dominikan Kardeşler'e ait yaklaşık 4000 m²lik bir alana yerleşmiş kompleksin içinde yükselen, günümüze dek düzenli ibadetin sürdürülüğü bir yapıdır. Kilise yapısı, taşıdığı mimari değerin yanı sıra, Galata ve İstanbul'un kültürel mirasının da önemli bir parçası ve tanığı olmaya devam etmektedir. Yapının işlevini sürdürürken köklü kültürel geçmişe sahip yapı adasıyla birlikte bir bütün olarak değerlendirilmesi ve koruma önerilerinin bu çerçevede oluşturulması gereklidir. Kentin hızla değişen fiziksel ve sosyolojik yapısının yanı sıra, Dominikan Kardeşler'in Türkiye'deki yabancı statüsü, bürokratik engeller ve süreçler, finansal sıkıntılardan zorlayıcı etkenler göz önünde bulundurularak kilise yapısının restorasyonu titizlikle planlanmalıdır. Hazırlanacak koruma projesi, mimari müdahalelerin yanı sıra kentsel, kültürel ve sosyolojik boyutları da içermeli, kapsamlı öneriler geliştirmelidir.

Round Table

Claudio Monge è un frate domenicano, direttore del DoSt-I (Istituto di Studi Domenicani, Istanbul), dottore di ricerca in teologia comparata all'Università di Strasburgo (Francia), professore incaricato all'Università Teologica di Bologna.

Cengiz Can è dottore di ricerca, professore, architetto, restauratore. Ha iniziato gli studi in architettura nel 1984 all'Università di Yıldız, e ha terminato la sua carriera accademica nel 2018. Ha lavorato a progetti di restauro e di conservazione urbana per le città storiche, ed è stato membro della Soprintendenza ai beni architettonici di Istanbul. Ha pubblicato ampiamente sugli architetti di Istanbul, sull'architettura ottomana del XIX secolo, sul restauro architettonico e la conservazione urbana.

Yonca Erkan è presidente della cattedra UNESCO Gestione e Promozione dei Siti Patrimonio dell'Umanità: Nuovi Media e Partecipazione della Comunità, coordinatrice di dottorato e di laurea sulla conservazione del patrimonio culturale all'Università Kadir Has.

Round Table

Claudio Monge is a Dominican Friar, Director of DoSt-I (Dominican Study Institute, Istanbul), Ph. Doctor specialized in Comparative Theology at Strasbourg University (France), Professor in charge at Bologna Theological University.

Cengiz Can is a professor, architect and restorer. He began his studies in Architecture in 1984 at Yıldız University and finished his academic career in 2018. He worked in restoration projects and urban conservation plans for historical cities and was a member of the Council for Historic Monuments in Istanbul. He published extensively on Istanbul architects, 19th century Ottoman architecture, architectural restoration and urban conservation.

Yonca Erkan is UNESCO Chair, Management & Promotion of World Heritage Sites: New Media & Community Involvement and PhD Coordinator, Graduate Program on the Conservation of Cultural Heritage at Kadir Has University.

Round Table

Клаудио Мондже — доминиканский монах, директор DoSt-I (Доминиканский исследовательский институт, Стамбул), доктор философии. Доктор сравнительного богословия Страсбургского университета (Франция), почетный профессор Болонского теологического университета.

Дженгиз Джан, профессор, архитектор и реставратор. Он начал изучать архитектуру в 1984 году в университете Йылдыз и завершил свою академическую карьеру в 2018 году. Он работал над проектами реставрации и планами сохранения городов в исторических городах, а также был членом Совета по историческим памятникам в Стамбуле. Имеет ряд публикаций об архитекторах Стамбула, османской архитектуре XIX века, архитектурной реставрации и сохранении городов.

Йонджа Эркан - заведующая кафедрой ЮНЕСКО, Управление и продвижение объектов Всемирного наследия: Новые средства массовой информации и участие общественности, координатор аспирантуры по сохранению культурного наследия в Университете Кадир Хас.

Round Table

Claudio Monge, Dominiken Rahip, DoSt-I Müdürü (Dominikan Eğitim Enstitüsü, İstanbul), Strasbourg Üniversitesi'nde (Fransa) karşılaştırmalı teoloji alanında doktora eğitimi, Bologna İlahiyat Üniversitesi'nde profesör.

Cengiz Can, Prof. Dr., mimar, restoratör, 1984'de YTÜ Mimarlık Fakültesi'nde başladığı akademik yaşamını 2018'de emekli olarak tamamladı. Restorasyon projeleri ve tarihi kentlerde koruma planlama alanında çalıştı, Koruma Kurulu üyeleri yaptı. İstanbul mimarları, 19. Yüzyıl Osmanlı Mimarlığı, mimari restorasyon ve kentsel koruma konularında yayınları vardır.

Yonca Erkan, Prof.Dr. UNESCO Dünya Miras Alanlarının Yönetimi & Tanıtımı: Yeni Medya & Toplumsal Katılım Kürsüsü Başkanı ve Kültür Varlıklarını Koruma Doktora Programı Koordinatörü, Kadir Has Üniversitesi.

Gaspare Fossati a Istanbul

Paolo Girardelli

Nella capitale dell'impero ottomano, il primo incarico di Gaspare Fossati fu di creare una nuova, monumentale ambasciata che avrebbe rappresentato chiaramente l'influenza politica russa nella regione. Questa impresa di successo venne seguita da altri progetti pubblici, il più famoso dei quali è il restauro di **Haghia Sofia** e il progetto di una nuova **università ottomana**. Il primo di questi lavori, realizzato in collaborazione con il fratello Giuseppe nel 1847-49, impegnò Fossati in un ambizioso programma di diplomazia culturale. Il sultano **Abdülmecid** era desideroso di promuovere a livello internazionale la sua immagine di sovrano illuminato, aperto al dialogo con le potenze cristiane. Il restauro fu pubblicato a Londra nel 1852, con litografie basate sugli acquarelli di Gaspare. Per l'interno del santuario fu progettata una nuova loggia imperiale in uno stile che comprendeva elementi neobizantini.

Oltre al mecenatismo pubblico e ufficiale ottomano, Gaspare e Giuseppe Fossati furono coinvolti in progetti meno spettacolari, ma importanti per le élite locali di Galata, Pera etc. e per le comunità non musulmane, come la **chiesa dei S. Pietro e Paolo**, la **cattedrale cattolico romana**, il **mausoleo di Reşit Paşa** e tre teatri italiani.

Gaspare Fossati in Istanbul

Paolo Girardelli

In the capital of the Ottoman empire, Gaspare Fossati's first commitment was to create a new, monumental embassy that would represent clearly Russian political influence in the region. This successful enterprise was followed by public Ottoman projects, most famously the restoration of **Hagia Sophia**, and the design of a new **Ottoman university**. The first work, conducted in collaboration with his brother Giuseppe in 1847-49, engaged Fossati in an ambitious program of cultural diplomacy. The **Sultan Abdülmecid** was very keen on promoting internationally the image of an enlightened ruler, open to dialogue with the Christian powers. The restoration was in fact published in London in 1852, with lithographs based on Gaspare's watercolors. For the interior of the sanctuary, a new imperial lodge was designed, in a style that includes neo-byzantine elements.

Beyond public and official Ottoman patronage, Gaspare and Giuseppe Fossati were also engaged in less spectacular, but significant projects for the local elites in Galata, Pera and elsewhere, and for the non-Muslim communities such as the **church of Ss. Peter and Paul**, the **Roman Catholic Cathedral**, the **mausoleum of Reşit Paşa** and three Italian theaters.

Гаспаре Фоссати в Стамбуле

Паоло Джирарделли

В столице Османской империи первым обязательством Гаспара Фоссати было создание нового монументального здания посольства, которое бы четко отражало политическое влияние России в регионе. За этим успешным предприятием последовали общественные османские проекты, наиболее известные из которых - реставрация **собора Святой Софии** и проектирование нового османского университета. Первая работа, проведенная в сотрудничестве с его братом Джузеппе в 1847-49 годах, вовлекла Фоссати в официозную программу культурной дипломатии. **Султан Абдулмеджид** был очень заинтересован в продвижении на международном уровне образа просвещенного правителя, открытого для диалога с христианскими державами. Итоги реставрации были опубликованы в Лондоне в 1852 году с литографиями, основанными на акварелях Гаспара. Для интерьера святилища архитектором была спроектирована новая императорская ложа в стиле, включающем неовизантийские элементы.

Помимо официальной работы на сultanский двор, Гаспаре и Джузеппе Фоссати также занимались менее впечатляющими, но значимыми проектами для местных элит в Галате, Пере и других местах, а также для немусульманских общин, таких как **церковь Святых Петра и Павла**, **Римско-католический собор**, **мавзолей Решит-Паша** и три итальянских театра.

İstanbul'da Gaspare Fossati

Paolo Girardelli

Osmanlı imparatorluğunun başkentinde Gaspare Fossati'nin ilk taahhüdü, bölgedeki Rus siyasi etkisini açıkça temsil edecek yeni, anıtsal bir elçilik inşa etmekti. Bu başarılı girişimi, en ünlüsü **Ayasofya**'nın restorasyonu ve yeni bir Osmanlı üniversitesi tasarımlı olmak üzere bir çok Osmanlı kamu projeleri izledi. 1847-49'da kardeşi Giuseppe ile işbirliği içinde yürütülen ilk çalışma, Fossati'yi iddialı bir kültürel diplomasi programına dahil etti. **Sultan Abdülmecid**, Hristiyan iktidarlarıyla diyaloga açık, aydınlanmış bir hükümdar形象ını uluslararası alanda yaygınlaştırmaya çalışıyordu. Restorasyon aslında 1852'de Londra'da Gaspare'in suluboyalarına dayanan litografilerle yayınlandı. Kutsal alanın içerisinde, neo-bizans öğelerini içeren bir tarzda yeni bir imparatorluk locası tasarlandı.

Gaspare ve Giuseppe Fossati, Osmanlı'nın kamu ve resmi himayesinin ötesinde, Galata, Pera ve çeşitli yerlerde **Roma katedralleri**, **Aziz Peter ve Aziz Paul kiliseleri** ve **Reşit Paşa mozolesi** ve üç İtalyan tiyatrosu gibi daha az gösterişli, ancak yerel seçkinler gayrimüslim topluluklar için önemli projelerle de ilgilendi.

La chiesa di Sen Piyer testimone del passato, custode del futuro

grafica di İrem Güçlü,
testo di Paolo Girardelli

DOVE
WHERE
ГДЕ
НЕРЕДЕ

- La torre di Galata
The tower of Galata
Галатская Башня
Galata Kulesi
- Le vecchie mura genovesi
Old Genoese City Walls
Старые Генуэзские городские стены
Eski Ceneviz Şehir Surları
- Il fondo dei Domenicani
The Dominican Parcel
Доминиканская миссия
Dominikenlere ait parcel
- Il palazzo del podestà
The Palace of the Mayor
Дворец мэра
Belediye Başkanı Sarayı
- Il ponte di Galata
The bridge of Galata
Галатский Мост
Galata Köprüsü

IL RESTAURO
THE RESTORATION
РЕСТАВРАЦИЯ
RESTORASYON

2023: anniversario della costruzione
della chiesa
1-21.10.2021: conferenza internazionale
2021-2022: mostra
2022: rilievo architettonico
2023: iniziano i lavori

Dacci una mano

Rimani informato:
www.senpiyer.org

Per altre informazioni:
info@senpiyer.org

La nuova chiesa dei Ss. Pietro e Paolo, costruita per i frati domenicani che si trovavano a Galata fin dal XIII secolo, è stata inaugurata nel febbraio del 1843, quattro anni dopo la proclamazione del Tanzimat, il rescritto sulle riforme politiche dell'Impero ottomano. L'interno dei Ss. Pietro e Paolo riflette una nuova fiducia in se stessi della Chiesa cattolica, mentre la struttura generale e la relazione con il contesto urbano sono ancora nei limiti tradizionali.

We need your help

Stay updated:
www.senpiyer.org

Get more information:
info@senpiyer.org

The new church of Ss. Peter and Paul, constructed for the Dominican friars who were present in Galata since the 13th century, was inaugurated in February 1843, four years after the proclamation of the Tanzimat rescript on the political Reforms of the Ottoman empire. The interior of Ss. Peter and Paul reflects a new Catholic self-confidence, while its overall layout and relation with the urban context are still within the traditional limitations.

Sen Piyer Church a witness of the past, a guardian of the future

design by İrem Güçlü Prifti,
text by Paolo Girardelli

CHI
WHO
КТО
KİM

Gaspare Fossati
Gaspare Fossati
Гаспаре Фоссати
Gaspare Fossati

2023: anniversary of the construction
of the church
1-21.10.2021: international conference
2021-2022: exhibition
2022: architectural survey
2023: the restoration begins

2023: годовщина
строительства церкви
1-21.10.2021: международная конференция
2021-2022: выставка
2022: архитектурный обзор
2023: начало реставрации

2023: kilisenin inşasının
yıl dönümü
1 - 21.10.2021: uluslararası konferans
2021 - 2022: sergi
2022: mimari rölevé
2023: restorasyon başlar

Нам нужна ваша помощь

Будьте в курсе событий
www.senpiyer.org
Получить дополнительную
информацию info@senpiyer.org

Новая церковь Святых Петра и Павла, построенная для доминиканских монахов, которые присутствовали в Галате с XIII века, была открыта в феврале 1843 года, через четыре года после провозглашения Высочайшего повеления о начале реформ Танзимата (Хатт-и шериф 1839 года) о начале политических реформ в Османской империи. Интерьер собора Святых Петра и Павла отражает новую католическую традицию того времени, в то время как его общая планировка и связь с городским контекстом все еще находятся в пределах традиционных ограничений.

Desteğinizimize ihtiyacımız var

Gelişmelerden haberdar olun:
www.senpiyer.org
Daha fazla bilgi edinin:
info@senpiyer.org

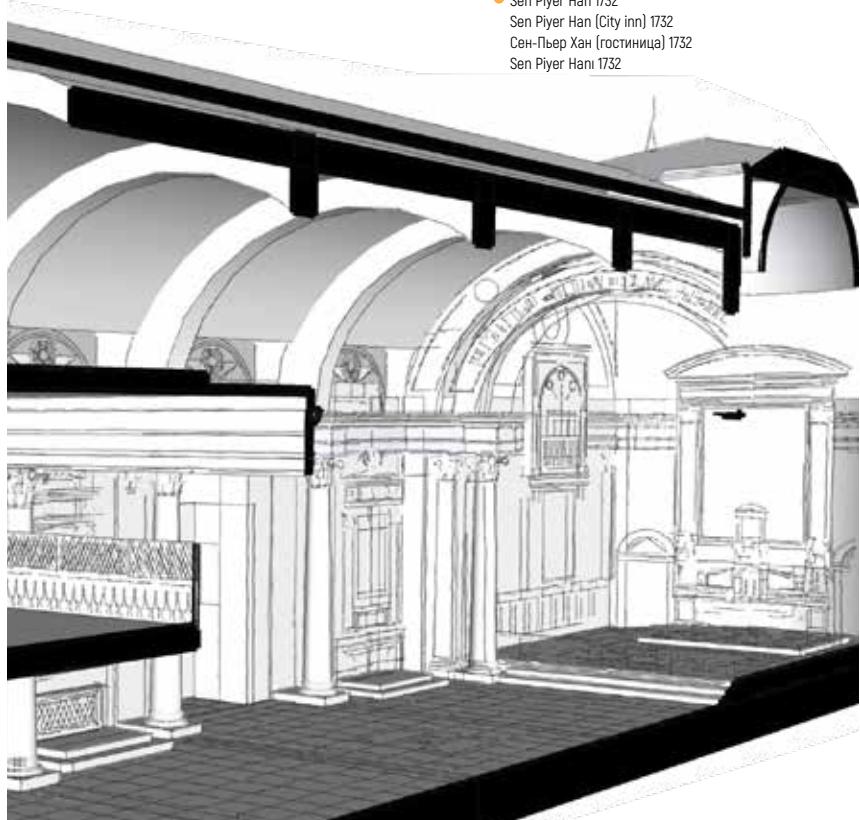
13. yüzyıldan beri Galata'da bulunan
Dominikan rahipleri için inşa edilen
yeni Sen Piyer ve Sen Paul Kilisesi,
Osmanlı İmparatorluğu'nun siyasi
reformlarına ilişkin Tanzimat
fermanının ilanından dört yıl sonra,
Şubat 1843'te açıldı. Sen Piyer ve
Sen Paul Kilisesi'nin iç kısmı, yeni
bir Katolik özgüvenini yansıtırken,
genel düzeni ve kentsel bağlamla
ilişkisi hala geleneksel sınırlamalar
arasında.

Церковь Св. Петра свидетель прошлого, хранитель будущего

графика: Ирем Гючлю Прифти,
текст: Паоло Жирардelli

QUANDO
WHEN
КОГДА
NE ZAMAN

Sen Piyer Kilisesi geçmişin tanığı, geleceğin koruyucusu

grafik tasarım: İrem Güçlü Prifti,
metin: Paolo Girardelli

Il campanile
The Bell Tower
Колокольня
Çan Kulesi

Qual è l'impatto del campanile sul tetto?
What is the impact of the tower on the church roof?
Каково влияние башни на крышу церкви?
Kulenin kilisesine etkisi nedir?

La cupola
The Dome
Купол
Kubbe

Cosa si nasconde sotto il cielo blu della cupola?
What is hiding under the blue sky of the dome?
Что скрывается под голубым небом купола?
Kubbenin gökyüzü mavisının altında ne saklı?

L'Altare
The Altar
Алтарь
Sunak

E' fatto in "opus sectile"
The altar is made in "opus sectile"
Построенный алтарь выполнен в стиле «opus sectile»
İnşa edilen sunak "opus sectile" ile yapılmıştır

Le fondamenta
The Foundation
Фундамент
Temel

Quanto è grande la cisterna? Cosa c'è sotto la chiesa?
How big is the external cistern? What lies under the church?
Насколько велика внешняя цистерна? Что лежит под церковью?
Dış sarnıcı ne kadar büyük? Kilisenin altında ne var?

Gaspare Fossati in Russia

**Alexander Sotnichenko, Direttore,
Centro Russo per la Scienza
e la Cultura ad Ankara**

Nel 1833 Gaspare Fossati arrivò in Russia per lavorare nello studio dell'architetto Luigi Rusca (anch'egli ticinese), che aveva delle commissioni dalla corte imperiale russa. A San Pietroburgo ha progettato diversi edifici, di cui uno residenziale, la dacia di N. Vsevolozhsky a Peterhof e la stazione ferroviaria di Tsarskoye Selo. Nel 1836 ha proposto per un concorso un progetto per la **Nobile Assemblea** di San Pietroburgo. In seguito fu inviato dalla corte imperiale all'ambasciata russa di Istanbul per la costruzione della nuova sede dell'ambasciata.

Gaspare Fossati in Russia

**Alexander Sotnichenko, Director,
Russian Centre for Science
and Culture in Ankara**

In 1833 Gaspare Fossati arrived in Russia to work in the studio of the architect Luigi Rusca (also from Ticino), commissioned by the Russian Imperial Court. In St Petersburg he designed several buildings, including a residential building, the dacha of N. Vsevolozhsky in Peterhof and the railway station building in Tsarskoye Selo. In 1836 he proposed a project of a **Noble assembly** in St Petersburg (a competitive version). After that, he was sent by the Imperial Court to the Russian Embassy in Constantinople for the construction of a new embassy building.

Гаспаре Фоссати в России

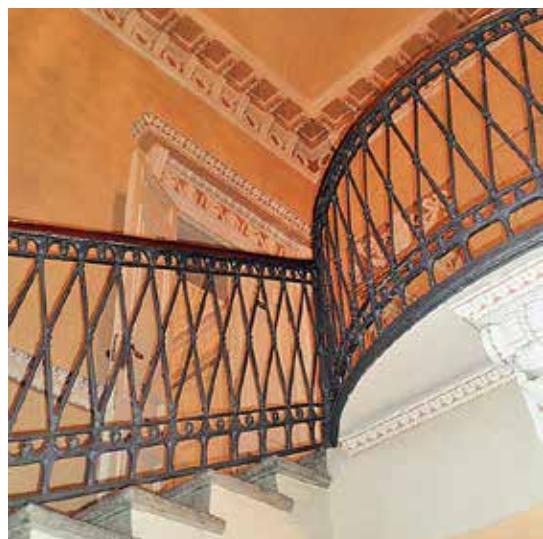
**Александр Сотников,
Директор, Российский центр
науки и культуры в Анкаре**

В 1833 г. Гаспаре Фоссати прибыл в Россию для работы в мастерской архитектора Луиджи Руска (также из Тичино) по заказу Русского Императорского Двора. В Санкт-Петербурге он спроектировал несколько зданий, среди которых жилой дом, дача **Н.Всеволожского** в Петергофе и здание вокзала в Царском Селе. В 1836 г. им был предложен проект **Благородного собрания** в Петербурге (конкурсный вариант). После этого он был направлен Царским Двором в русское посольство в Константинополе для возведения нового посольского здания.

Rusya'da Gaspare Fossati

**Alexander Sotnichenko, Direktör,
Ankara Rusya Bilim ve Kültür
Merkezi**

1833'te Gaspare Fossati, Rus İmparatorluk Mahkemesi tarafından görevlendirilen mimar Luigi Rusca'nın (yne Ticino'dan) stüdyosunda çalışmak üzere Rusya'ya geldi. Bir konut binası, Peterhof'taki N.Vsevolozhsky daçası ve Tsarskoye Selo'daki tren istasyon binası dahil olmak üzere, St. Petersburg'da birçok bina tasarladı. 1836'da St. Petersburg **Soyalı Meclisi** için bir yarışmada bir proje sundu. Daha sonra, İmparatorluk Mahkemesi tarafından yeni bir elçilik binasının inşası için Konstantinopolis'teki Rus Büyükelçiliğine gönderildi.

Organized by

Генеральное консульство
России в Стамбуле
Consulate General
of the Russian Federation
in Istanbul

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Consulate General of Switzerland in Istanbul
Embassy of Switzerland in Ankara

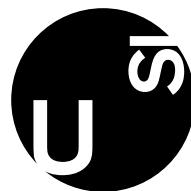
Coorganized by

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

UNESCO Chair on the Management
and Promotion of World Heritage Sites:
New Media and Community Involvement
Kadir Has University, Turkey

Istituto
di storia e teoria
dell'arte
e dell'architettura

Sponsored by

BUILDING TRUST

Comune
di Morcote

Repubblica e Cantone
Ticino

Istanbul / Ankara, 10.2021

Edited by Luca Refatti & Tiziano Balmelli

Images credits, pp. 12, 13, 16: Archivio di Stato del Cantone Ticino, Bellinzona

Design and Layout by Victor, contact@victor77.com

